

VIENYBĖ LIEUVNIKU

Visuomenes, literaturo ir politikos savaitinis laikraštis.

Nr. 36.

Lietuvių votis ir gydytojai.

Apie lietuviškas votis prisi minus, kiekvienam dīngtelēs, jog tai apie tam tikrą kuno ligą kalbama. Ne! Yra dauglis lietuviškų dvasios vočių. Tik... nėra gydytojų.

Votis yra nesveiki gaivaliai. Lietuvoje visoki šunadvokačiai (pokānys doradca), kurie čiuja iš muzikelių sveiką kraują. Tas votis išgydytų tam tikri gydytojai — geri advokatai. Bet jų nėra. Inteligentiskų rodos davejų apie įstatymus neturim. Turim ir čia tokį voti... Neturim tik gydytojų. Lietuviškos votis, ant kurių žmonės rugoja, kad tik iš krauso ir žmogaus raumenų jossau lizdą susisuka ir gyvena ant žmogaus kuno, skaudulius su teikia, yra visokios rūšies pas mus. Ir ne tik tokie šunadvokačiai. Ne augščiau stovi ir mūsų dvasiški mokytojai, kurie apie karštį pragarinės ugnes kalbedami, nieko nė nemislinā gero nuveikti; jie galėtų daug, daug gero padaryti, jei kasdieną pašvēstu nors pora valandų pamokinimui savo parapijoną rašyti, skaityti, rokuoti, istorijos ir kitų vienomis žinomis mokslo šakų, be kurių nieko nežinančiam žmogui labai sunku apseiti. Lietuviai iš tokų savo mokytojų turi tokią naudą, kaip iš ožio: „nė vilnos, nė pieno“.

Ot, sakysite, lietuviški daktarai Amerikoje, tai tikri geradėjai, nes be juų tai mės žutumėm.

Bet tik reikia prisijurėti arčiau, ir mės aiškiai pamatyse, kad net ir lietuviški daktarai ne kiek geresni už lietuviškus kunigus. Ir teisybė.

Lietuviški daktarai savo žmonėms, sausai nieko gero nėra padarę ir nesirengia nieko gero padaryti, o tik kartais bambateleja laikraštyje, kad sergantys lietuvių ir juų pinigai, tai tik viens ir priklauso. Vienok, man rodosi, nėra skirtumo; svetimtautiskų medicinos firmų ir institutų. Bet ar gi to paties negali padaryti ir mūsų gydytojai — pranešti apie savo visuomenę ir ją nuo svetimtautų, argu prigavikų atitraukt. Jeigu jau nenori garsi laikraščiuose — ar tai dėlei smulkiai pinigų išrokiavimų, ar kitos priežasties pavieniui, tai lietuviški daktarai gali išsakyti tokį „lietuvių sveikatos biurą“ — bille mieste. Tą biurą, susidėjus

tos profesijos mokslus, o vienok mės neturime jokio veikalo parašyto lietuvių daktaro, — apie higijeną ar nuo ligų apsisergėjimą, — kuris veiklas kiekvieną dieną yra žmonėms reikalingas pasimokyti, kad žinoti iš tikro, kas yra žmogus, kas jam gera ir kas vodina. Reikia žmonėms išaiškinti apie visokias ligas, kaip nuo jų apsaugoti, kaip valgyti ir nešioti; kaip buti išmintingu, kad kiekvienam nepaprastame nesveikumo apsireiškime, vietoje vaistų (kuriuose yek visuose yra nuoduj) galima buti išmintingu apsaugojimui apseit. Tai yra reikia mums naudingų patarčių ir pamokinimų. Bet mės jų neturime. Ir kurie nesuprantame svetimų kalbą, tai tiek apie savo sveikatos užlaikymą supratimo turime, kiek apie Marso gyventojus. Apie mus nesuka sau galvos mūsų „inteligencija“, mūsų profesijona liškieji žmonės. Nėra parašėne tinkamos knygos apie higijeną, negi laikraščiuose apie sveikatos klausimą jokių straipsnių nerandame. Iš tikro mus lietuviški daktarai, taip jau kaip ir kunigai, turi rausi iš gėdos, kad apie savo broilių apšvietimą nieko neveikia...

Kartas nuo karto mūsų „inteligencija“ suklinka laikraščiuose apie įvairius šarlatanus, sundaktarius, kurie išnaudoja lietuvius. Bet nesijaučia, kad čia ne kieno kito kaltė tiems išnaudojimams, kaip tik jų pačių — inteligencijos ir lietuviškų daktarų, kad jie žmonių nemokino apie sveikatos ir teisingo gydymo vertę.

Jeigu jau parašyti tinkama knyga — vienam nesinorėti tiek daug dirbt, tai — juk čionai jų yra daugybė, — galiausiai išskirstyti kiekvienas savam tikrą skyrių parašyti ir sudėjus į kruvą išleisti žmonių naudai gerą daktarišką veikala.

Skundžiamos ant įvairių svetimtautiskų medicinos firmų ir institutų. Bet ar gi to paties negali padaryti ir mūsų gydytojai — pranešti apie savo visuomenę ir ją nuo svetimtautų, argu prigavikų atitraukt. Jeigu jau nenori garsi laikraščiuose — ar tai dėlei smulkiai pinigų išrokiavimų, ar kitos priežasties pavieniui, tai lietuviški daktarai gali išsakyti tokį „lietuvių sveikatos biurą“ — bille

mieste. Tą biurą, susidėjus išrengti, kur yra lietuviški daktarai ir tenai žmonės galėtų susitarimo su Amerika išsidavinėti paprastus pik

lingas žinias ir rodas, atsitikus reikalui, apie sveikatą. Jeigu liga tik patarimo reikalauja, tai atsišaukės ir nuo patarimo išgys. Vienok jeigu menknėkui yra reikalingi vaistai, tai ir receptą gali pasiūsti. Bet jeigu ligonis reikalingas asabiskai apžiurėti, todėl parodys, kur arčiausiai ir pasokė daktara kreipties, — kadaangi yra tokiai kaimelių (pečių) labai daug, kur ir daktaro nėr; todėl tokiemis butinai reikia kreipties per laikškūs, jieškoti pašalpos. Tuomet lietuviški daktarai bus vienos lietuviškos voties gydytojai. Jie srvo pareigą atliks.

Kolai lietuviški daktarai nieko gero neveiks žmonėms, kolai jie verks per laikraščius, kad „šaldros“ jiems ligoniūs atima, tolai jie patys liksis tik liktuviiškos votis ir, persiprasant — veltedžiai....

J. Daugmatis.

Dar prie Paureno bylos.

Minėjom užpereitame numerį „V-bės“, kad Amerikos ateivų komisijonierius Shields išnagrinėjo visus dokumentus lytinčius latvių revoliucionistą, Joną Paurėną, ir nuspindė jį deportuoti, t. y. sugražinti į Rusiją. Byla da neužsibaigė šiuomis nuosprendžiu. Revoliucionarios šalininkai atsišaukė su tuo reikalui į federališkajį, tai yra tarptautinių teismą. Jeigu ir tas komisijonierius Shields'o nuosprendži užtvirtins, tai tada da bus reikalaujama, kad paveiltų Paurėnui parašyti nuo savės atsiliptimą, žinomą po vardu „ habeas corpus“, kuriame kalnis išnaujė išdesto savo nekaltybę ir pasižuoda visuomenės arba kitų juridiskų įstaigų teismui. Tai

gi išdavimas da ilgai nusiteis, o iki tam laikui jau ir kongresas iš naujo susirinks, kur gal Rusijos išeiviams bus prielankiai nutarta, ir tuomi visų politiškų išdavinėjimas galbus sulaikytas.

Tuo tarpu paties Paurėno reikale apgynėjai da ir kitu keliu darbuojasi. Praeitą savaitę pradėta rinkti parašus peticijai į Amerikos prezidentą Ruzveltą. Drauge išleista maždaug šiokio turinio atsišaukimas į visuomenę:

„Pirmas sykis Rusijos valdžia, remdamosi ant seniaus pastyto susitarimo su Amerika išsidavinėti paprastus pik

tadėjus-bando išgaut politikos prasikaltėli. Ji mėgina tą susitarimą savo siekiams išnaudoti, nori padaryti pradžią. Ji bando perstatyti Amerikos valdziai ir visuomenę, kad jos politiškieji pabėgliai yra kriminalistai. Jeigu jai šitas pasikėsinimas nusiseks, tai bus padaryta pradžia ir duotas caro valdžiai pavyzdis, ant kurio ji nurodydama, reikalaus ir dėlgesnį išduot; tuomet nė vienas revoliucijoje dalyvavęs Paurėno likimo neišvengs. Mūsų vienatine viltis yra pas prezidentą Ruzvelt, kuris gali komisionierius nuosprendži pažaikint. Mės privalome surinkti mažiausiai apie 100.000 parašų ir prie jų prijungus tam tikrą peticiją, pasiūsti mūsų prezidentui Ruzveltui“.

Tą visą reikalą veda advokatai: Dr. Romm, Katlin ir Dr. Gurvič. Yra jau susitvėrės net tam tikras Paurėno bylos komitetas, kuriuo adresu reikia siūlti tos bylos vedimui suaukojami pinigai. Adrisas šioks: M. Jurzen, 2008 W. Stella str., Philadelphia, Pa.

Siuskime laikraščius ir knygas iš Amerikos į Lietuvą.

Nekartą jau buvo skatinama, idant mūsų vienaučiai kurie negali užrašyti laikraščių iš Amerikos į Lietuvą savo ar timiausiai draugams ar giminėms, tad kai nors perskaiytus, užlipinus krasos ženklių, pasiūsti — ažiuot kur numeri ar suplešyti. Tenai jie atneš didelę naudą mūsų broliams — pasės vienybės sėkla ir numes keletą susipratimo spindulių.

Kad tokie siūntimai atneša savo laiką naudą, tai aiškiai patvirtina pora laikų, čion žemiuoju privedst.

Dobrovalės valščius, gal mažai kam tera žinomas. Pirmiaus čia buvo įsikėrėjusi pasibaisėtina tamsybė. Kokie tręti metai atgal man užėjo ant minties siuntinti kai kuriamis dobrovališkiamis visus lietuviškus laikraščius iš Amerikos, taip pat šiokias-tokias knygias, taip gi ilgus laikus rašinėjant raginti prie skaitymo; kitiems stačiai „Vienybės“ apie 10 egz. užprenumeravau.

Pasekmės jau pradėjo rodyties, nes iš pusėtinai apytamsio Dobrovalės valščius stojosi kaip paveikslas susipratusių žmonių visam Naumiesčio pavietui; jau netik lietuviška-

me klausime apsitrinė dauguma dobrovališkių, bet ir politiškai, — stoja į kovą prieš biurokratus ir skriaudžiančius ponus.

Štai ištrauka iš laikų, rašytų per Dobrovalės apsiskaičius valstiečius.

„Jūsų siūlamus raštelius gaunam ir visur pasidalinam. Labai gili turime tamistai ištarti ačiu. Dauguma, labai aiškiai, pasinaudojo iš tamis tos trius ir paklausė raginių — perskaite vieną-kita priušiama numeri laikraščių ir patis jau užsiraše. Apšvieta pradeda leisti daigelius. Žmonės jau pradeda susiprast. Štai nesenai atsibuvę teisėjo rinkimai parode, kokia veikmę padaro laikraščių skaitymas. Buvo ant kelių pastatyta Damaskio (lenko) tarnai, kurie gaudė balsuotojus ir lenkė su degtine, kad tik jų rinktų. Gyvais pinigai norejo įsipirkti į teisėjo urėdą, paskiaus butų atsilopės. Ir pavieto viršininkas už jį stojo. Vienok greta visų mekleryščių, ant galų galio teisėjų tapo išrinktas p. Jonas Kraučiunas, buvusis „Vilnians Žinių“ redaktorius.

Rods dvarininkai, kaip gylių sukandžioti laksto ir prieš Kraučiūną varo agitaciją, kad tik valdžia ir augštėsnes „sférōs“ (dvarponiai) jo neužtvirtintų, vienok yra viltis, kad p. K. mūsų teisėjų taip ir pailiks, ir tai bus ačiu pačių kaimiečių susipratimui. — Buves Amerikoje.“

Antras vėl man rašo:

„...Žmonės kila mintise. Ačiu už jūsų rupesti pakelti mūsų kraštą prie apšvietos. Daug turim Amerikoj pagištamą, susiedę, bet nė vienas nesuprantanta, ko mums reikia. Mums reikia laikraščių, knygų, iš kurių mės pasimokyti ar suplešyti. Tenai jie atneš didelę naudą mūsų broliams — pasės vienybės sėkla ir numes keletą susipratimo spindulių.

Kad tokie siūntimai atneša savo laiką naudą, tai aiškiai patvirtina pora laikų, čion žemiuoju privedst.

Dobrovalės valščius, gal mažai kam tera žinomas. Pirmiaus čia buvo įsikėrėjusi pasibaisėtina tamsybė. Kokie tręti metai atgal man užėjo ant minties siuntinti kai kuriamis dobrovališkiamis visus lietuviškus laikraščius iš Amerikos, taip pat šiokias-tokias knygias, taip gi ilgus laikus rašinėjant raginti prie skaitymo; kitiems stačiai „Vienybės“ apie 10 egz. užprenumeravau.

Skaityti ir platinti raštus moterų ir vaikų reikaluose parašytus.

Tėmyti į visus, kaip lietuvių, taip ir svetimtautų laikraščius, deilei žinių, moterų ir vaikų klausimo dirvoje, o su-

radus ką naudingą perduoti kuopos knygynan.

Buti veikliai ir punktuališka visose savo užduotise.

Nepamiršti, jog organizacijos tuobulinimasi ir bujolimis priguli nuo veiklumo ir tobulumo joje esančių narių;

lygiai taip, kaip draugijos skurdas ar gerovę priguli nuo pačių žmonių surėdymo tos draugijos.

Kiekviene sanare privalo

„Vienybė Lietuvniku“	
Išeina kas trečadienį	Brooklyn, N. Y.
Prenumerata metams;	
Suvienytose Valstijose ir Kanadoje	\$2.00.
Europo ir kitur	\$2.50.
Prenumerata mokama iš viršaus. Prenumeratos metas skaitosi nuo laiko užsirašymo, ne nuo Naujo Meto.	
Apgarsinimų prekybė klausite laikų.	
J. J. PAUKSTIS K. BRAZYS,	120-124 Grand st.
Brooklyn, N. Y.	

Metai XXIII.

Brooklyn, N. Y., 2 d. Rugsėjo (September) 1908. m.

ENTERED AT THE BROOKLYN, N. Y., POST-OFFICE AS SECOND-CLASS MAIL MATTER

SANARYSTE.

Kiekviena moteris besirūpinti moterų pakilimui kulturoje ir susipratime, mokanti lietuvišką kalbą, apsipazinusi ir sutinkanti su Lietuvių Moterų Progresiškajo Susivienijimo Amerikoje programu ir taktika, be skirtumo ir padermės, gali buti šios organizacijos sanare.

SANARIŲ PAREIGOS.

Nuodugniai perstudijuoti šios organizacijos tikslus tobulinties juose ir ant kiek galima stengties draugijoje įgyvendinti jas.

Platinti tarp moterų apšvietą, žodžiu, raštu ir tinkančiais gyvenimui pavyzdžiais, teisėgumė ir draugijukumė, visuose atsinešimuose linkon moterų ir abelai draugijos.

Kovoti už teisių lygibę ir savarankiškumą kiekvienam gyvenimo apsireiškime.

Niekad nesilianti darbavasis organizacijos ir moterų gėrovės delei.

Reguliariškai dalyvauti visuose kuopos susirinkimuose, patraukiant į juos kitas sanares ir moteris, prie kuopos dar neprigulinčias.

Lankyties į kitų organizacijų susirinkimus, jeigu yra galima.

Turi reguliariškai sanarinq mokesčių užsimoketi.

guodoti organizacijos nutarimus bei veiksmarodžius: tobūanti juos, ir apginti nuo neteisingu užmetinėjimų, jeigu jie rastuši.

Privalo guodoti organizacijos drauges. Visada ir visa me suteikti draugiškus patarimus, teisingus nurodymus, o nelaimei atsitikus neapleisti jų.

Taipgi privalo dalinties min-timis ir energija su drąsėmis, kovojant prieš kenksmingus gyvenimui ar apšvietai papročius bei prietarus.

MOKEČIAI.

Kiekviena narė moka 15 centų kas mėnuo, iš kurių 10c. eina į centralinį L. M. P. Su-siv. išdą, o še. lieka kuopos reikalams.

Istojo 10c., kurie eina į Susivienijimo išdą ir už juos gauna konstituciją.

Geistina, idant kiekviena narę, ištodama užsimokėtų iš kalno už pusę metų—90c. są narinių ir 10c. už konstituciją; iš viso \$1.00. Apie tolimesnio mokėjimo tvarką sprendžia pačios kuopos.

Gali rastiesi ir kiti, čion ne paminėti mokečiai, kaip tai: už organą, ar kokiam specija liškam fondui; bet apie ju ivykdymą ir didumą, visa organizacija spręs per referendum; daugumai balsų pripažinus už reikalingą, galima bus ivykinti.

Narė neužsimokėjusi per tris mėnesius lieka suspen-duota.

Neužsimokėjusi per šeisis mėnesius tampa išbraukta iš sąnarystės. Toks suspendavimas iš išbraukimas nesiskaito tiesioto, jeigu sąnarei ne butų laiškų pranešta apie tai bent 15 dienų prieš suspendavimą, ar išbraukimą.

T. b

Gyvenimo Chemija.

—o—

(Kritiškai bijologiskas piešinėlis.)

(Užbaiga).

Čion matome visas idejos spalvas nuo saulės atšvičio. Tos spalvos neužginičiamai blizga pilnu savo gražumu, nežiurint nė į tai, koki šmoteli „Kovos“ paintume. Tad, ant to pasiremiant, žinome, kad minėtoje sąjungoje yra elementai: ideja, solidariškumas, kėlimas kultures ir apšvietimo, susipratimasis, kova už buvį ir tt.

Jei šiu elementų nebūtų, tad sąjunga nebūtų nenaudinga. Bet, apart spalvą, tame atšvičio matome ir brukšnius, kuriuos, kaip žinome iš chemijos, daudžiai gazi. Pirmutinį brukšnį matome atšvičio spalvoje „praktiškoji ekonomija“, kuris siekia spalvą „pasišventimas ir gabumas“; tačiau brukšnį draugijos chemikai vadina „moksimalizmas,“ ir „anarchizmas“. Tirinėdamas brukšnį matome, kad jis artinas prie spalvos „revoliucija“, kuri turi savo organizmą ir pripažinta s. d. (socijaldemokratų) taktiką. Jei jis turi organizmą ir s. d. taktiką, ta jau jis nėra nė maksimalizmo, nė anarchizmo

brukšniu, bet jis paeina nuo elemento — „juoko darbas“, kuris sąjungai nenaudingas, kad dave priežastį nenormališkos kovos. Šalia to brukšnio matom kitą, nustelbtą pirmojo, stovintį ant atšvičio spalvos „idealizmas“. Šis brukšnis paeina nuo gazų: simbolizmas ir dekadentizmas. Datoliai matom aiškų brukšnį, kuris vis kaskart darosi aiškesniu ir temdo atšvičio spalvą „geri norai“ — tai autoritetumas.

Greta autoriteto brukšnio matom anti-autoritetų brukšnį, kuris nyksta, jo vietą netolimoj ateity užims tas pats autoritetizmas. Šis elementas butų aiškus ir atsilaikytų prieš autoritetizmą, jei turėtų savie elementą „rimtumas“.

Tolialu matom du brukšniu, retai kur išskirenčiu, pasirodančiu įvairiose atšvičio vietose: vienas iš jų palšas, kitas gi „bagotas“ ypatiškum. Tiedu brukšniai paeina nuo elementų: nepastovumas ir nelogiskumas.

Ant galos matom išsivinčiausį brukšnį, kuris be-abėjo paeina nuo „šukų iš indušpos...“

Apart šiu brukšnių matome daugelį ką tik jžiurimą brukšnelių, kurie paeina nuo gazų: „blogas oras, nuodai bevarės ligos, centro pajėga, nesuomenė“.

Taigi apturejė analizą (iš tardinių), žinom, kad „S“ sąjungoje yra nesugrijamai elementai, kuriuos taip nelemtai gadina gazi. Vienok mums nereikia užmiršt, kad kada kuras įkaitės, tai jis tik tada jungiasi, ar išsijungia su gazi.

Todel neturim stebetės, kad juos randame šioje sąjungoje, kurioj jiems nevieta.

Neturim užmiršt nė tai, kad tas kunas atsals (nors negreit) ir jis gazu daugiau neduos; gazi gi susijungs su metaliniais elementais, kuriuos net padailint, ir kuriuos galėsim pavadint „rimtumu, taktiku mu“ etc.

Nieko pasauly nėra nenaudingo, nors iškart rodosi blėdingu, ir tai tik dėl to, kad mės iš vienos pusės žiurim. Tiesa, tokie gazi mums blėdingi; bet jie visgi atneša dažų labo sąjungai ir visuomenėi. O jei juos norim išnaikyt, ne išnaikinus pirma priežasties, kurių dėlei jie pasircė — velutus dėras. Praeis kiek laiko — jie patys išnyks pamokinę metalinius elementus. Kaltas tam visam nenormališkas augimas „S.“ sąjungos.

Nebus draugijoje kriminalo tik tada, kada išnyks priežastis stumėjios prie blogo.

P. Norkus.

„Ilgiau tylet asz jau neistengiu!“

(Žr. 35N.)

IV.

Tolialu, jūs sakote: ne mės, o revoliucionistai tą viską pradejo. Ir revoliucionistai prasikaltimai galima sulaike-

tikai aštriomis, iš valdžios pu-sės, priemonėmis (taip jūs vadinate jūsų pačių piktadėjis-tes). Jūs sakote, kad revoli-

mai esate tiesiog baisus. Aš tam neužginčiu. Atžagariai, aš da pridedu, kad jie netiktais baisus, bet ir jokios prasmės neturiunti ir taip pat, kaip ir jūs pačių darbai, visai neveda prie gero tikslų. Vienok gi, nors jūs darbai visai neturi prasmės ir baisus, — visos šitos bombos, pasirausimai, šitos bjaurių bjauriausios žmogžudybės, eksproprijacijos, — vienok tos jūs piktadėjistės toli atsilieka nuo jūsų papildomų piktadėjisčių žiaurumo ir nedorum.

Jie daro lygiai tą patį, ką ir jūs, ir su tokiais pat motivaus. Jie yra tokiam pat (aš sakycia komiškame juokingam, jeigu jo pasekmės ne taip baisus, — išeitų) paklydime, kad žmonės pasirinkę sau plenus ižvinimui geresnės draugiškoje tvarkos mintija sau, jog turi tiesą ir galė taip, o ne kitaip, kitų žmonių gyvenimą surėdyt.

Ir jūs (valdžia) ir revoliucionistai vienodai tame save apviliate. Atsiekiu iš tiklo varojama priemonė — viso kios rušies prievertą, net ir gyvasties atėmimą. Paskui yra teisinama, kad kitų gero vei dėrbuojan tieivisi blogi darbaipertoja buti nedora, ir kad todėl doros įstatymu nesulaužant galima meluot, vogt ir užmušinėt visuomet, jeigu tik tas eis daugumos žmonių labui, kuri, kaip mums išveizi, mės suprantame, permatom ir galime ižyki.

Jūs, valdžios sąnariai, visus šitokius revoliucionistų veiksmus vadinate „žvériškumais“ ir „baisiomis piktadėjistėmis“. Bet jie dar nepadarė ir nedaro nieko tokio, ką jūs nedarytumet ir tai da dang didesniai laipsny. Jie daro tą ką ir jūs darote. Jūs užlaikote šnipus, prigaudinėjate, platinate melus spauda, ir jie tą patį daro. Jūs grobstote visokio pavidalo prievertomis žmonių turtus ir suvartojaite juos, kaip jums patinka, na ir jie tą patį daro. Jūs nužudote tuos, kurių jums pavojingais išrodo, ir jie tą patį daro.

Jau jūs išgū savo tikslus at siekti jūsų paverstoje tokius pat nedorus įmonius, kaip ir jie, tai jūs, suprantama, ne galite revoliucijos žmones apkaltinti. Viskas, ką tik jūs save pateisindami išstatyti, taip jau pasekmingai ir jie savęs pateisioimui tą išstatys, ne kalbant jau apie tai, kad jūs darote daugelį nedorybių tokius, kurių jie nedaro; paveizdan: jie neužsiima valstybės turto aikvojimu, kurių rengimais ir išsaukimais, svetimtaučių žmonių pavergimu ir prispaudimu, ir daug kit.

Jūs sakote, kad jūsų priedėmės esanti apsaugoti priežasties tradicijas ir kaipo pavyzdį parodote priežasčių laikų didelių žmonių darbus. Revoliucionistai taip gi turi savo tradicijas, iš senesnių laikų kilusias, — ankstyvesnių darlaikų, negu prancuzų revoliucijos. O kaslink didelių žmonių, kurie butų eligimosi pavyzdžiu, — kankintinių krituvių už teisybę ir laisvę, jie jūs turi ne mažiau už jūs.

Toku budu, jeigu jūsų tarpe abelnių yra koks nors skirtumas, tai yra tik tokis, kad jūs norėtumet, idant viskas pasiliktu taip kaip buvo ir yra, gali žmogų nuteisti ir nubausti.

o jie permainų trokšta. Imant įatyda, kad viskas negali pa-silkti taip, kaip buvo kada-i, — jie daugiau turi tiesos, negu jūs, jeigu tik jie neper-siimt nuog jūsų to baisaus ir ždingo savęs apylimo, buk tai koks nors žinomas žmonių ratelis gali žinoti tokią gyvenimo formą, kuri bus visiems ateities žmonėms paranki, ir kad šito gyvenimo forma gali ma prievara įvesti. Visur kitur jie elgiasi taip pat, kaip ir jūs, ir tokius pat įmonius var-toja.

Jie yra tikri jūsų mokiniai. Jie, kaip priežodis sako, įgimė visus jūsų nedateklius. Jie netiktais jūsų mokiniai, bet anie yra jūsų vaisius, jūsų vakių. Jeigu jūsų nebūtų, tai ir jūs nebūtų. Kada jūs stengiateis, juos spėka nuslopinti, tai jūs panašūs į žmogų, kuris visu savo sunkumu užgulės ant duru nori jās atidaryt.

Jeigu yra koks nors tarpe jūsų skirtumas, tai jis, be abejonės, iš jūs, o ne iš jūsų puse kalba. Pirmiausia jūs darbus sušvelnijanti ypatybė yra tam, kad piktadėjistės yra daromos su dideliu savo ypatai pavojumi, kuris jums yra daug menkesnis. Pavojus ir rizikas daugelį išteisina įspudingos jaunuomenės akise. Toliaus, didele jūs dauguma yra jauni žmonės, kurių amžiuje suklysti yra visai paprasta. O jūs gi tankiausiai esate subrendusio amžiaus žmonės, pas kurius privalo buti šaltas kraujas, rimtumas ir švelnumas linkui sukyduši. Trečia, jūs pasielgimės suminkštinanti slygą yra ta, kad nors kaži knip bu-tų bjaurus jūs galvažudziavimai, vienok jie visgi nėra tokie šalti, sistematiški, žiaurius, kaip jūsų Šliselburgai, ištrimimai, kartuves ir sušaudymai. Ketvirta revoliucionistų darbus suminkštinanti ypatybė yra ta, kad jie visi beveik griežtai atmēta tikiybinių mokslų ir sanprotauja, jog siekis išteisina įrankį. Todel jie nuosekliai daro, kada užmuša vieną dėlei bendro visuomenės labo; o jūs gi, valdžios sąnariai, nuo paties žemaičių veiksmų vadovai, ne galėjo su laiku atsirašti ir žmogus ir k' tūž'nduolių dant.

Jūs galunų negalima pavadinti nė kojomis, nė rankomis. Galunės baigėsi penkiai pūstais, kiekvienas gi pirštai baigėsi ypatingais nagais, iš kurių gali atsirasti ir žmogaus, ir paukščio, ir katės nagai, ir arklio ir karvės kanapa.

Bet, kaip kaulai nurodo, tai ne visi tie gyvuliai buvo vie-nodi. Vieni iš jūs stovėjo ar čiau bezdzionių, kiti — kanopinių, treti — gružėjų, ir taip toliau. Nuo šių gyvulių ir turėjo paeiti visi dabar mums žinomi žinduoliai.

Bet, kadangi antrosios g. dy-nės kaulų savininkai labai buvo panašūs tarp savęs, tai jau nesunku padaryti prastą išvēdimą, kad visi tie gyvuliai turėjo vieną savo pratęvį. Tas pratęvis iš visų dabar esančių gyvulių labjausia buvo pan-ašus iš beždžionės. Tuom galime išaiškinti, kodėl beždžionkos ir žmogus da ir šiandien turi normalinius dantis ir senobines galunes. Kiti gyvuliai — tai išgamos!

Sitą visų žinduolių pratęvi galime mės pavadinti beždžionžvérui. Beždžionžvérui jau, arba geriau sakant dar, ne beždžionka, bet nuo jo jau galėjo imti pradžią beždžionkos.

Da ir dabar yra viena gyvulių veislė, ką užima viduri tarp beždžionžvérui ir kitų žinduolių. Tie žinduoliai, tai lemurai. Prie lemurių priguli Sandvijos salų, lotiniškai va-

dinamis „Tarsius specter“; ką gyveno gibono ir orang-utango tėvynėj. Ant Madagaskaro kada tai gyveno lemurai žmogaus didumo. Tarsius vi-duriniu savo sustatymu labai primena kapuciną.

Zmogeli, kur nuėjai! Tu esi gimine Tarsiaus!

Z. A.

Zmogus visų žinduolių giminė.

Jis buvo nedidelis, bet pusė tinai storokas ir petingas vyras; kelines mėgo plačias mu-vėtis ir todėl, kaip jis e.o, tai kelines vėjas plazdeno, it juodosios karalystės vėliavą. Nosis jo buvo truputį kreiva ir į žiurint visi žinojo, kad jis yra balamutas.

At-ikelės naktyje užsižiebie žiburi ir kazio ką vienas sau pusbalsiai pradėjo bambet. Pasiekė šukas ir burną ne-prausėsus susišukavo plaukus. Jis turėjo nusipirkęs kvepiantį tepalo usam tept, kad jie graziai stovėt. Toje vietoje, kur tepalas stovėjo buvo padėta gumirabiko (konvertus klijojamo klijaus) bonukė... Nieko nežiurėjės, pasiekė tą klijų ir atsikimšes korką prieš veidrodij, atsistojo, tepė ir su-kino usus...

Ziburus blizgėjo pritvines kambarių šviesos, o jis prie veidrodžio stovėdamas matė, kad jo usai stati stovėjo, kaip telyciukės ragai.

Langai buvo atdarai.

Buvo tai šilta guguzio naktis. Menkas vėjelis dvelkė per ilgus plotus nešdamas nuo žyd nėlių žolynų ir medžių kvepianties šilto ero bangas.

Balamutas susijieškojo se-ną, ilga žieminę sermęgą, nu-krate dulkes ir užvėrė ją ant kedės.

—Ką tu veiksi? — klausė su juom golięs vyras, Jurgis Bragas.

—Eisiu — atsakė.

—Ir kur gi?

—Nesakysi, tik atsisveikin siu ir eisiu...

Jo draugas manė, kad jis atsisveikins ir eis sau galą daryties! Jam anojos budos buvo jau sensi žinomas, tačiaus jis manė jį sagražint, ir neilgai laukės, vėl užsnekino:

—Kodel nesakysi?

—Taip sau.

Vėl nutilo ir rengėsi eit; ant jo veido žiburio šešelis draikėsi ir todėl Jurgis Bragas nieko negalejo iš jo veido suprasti. Tačiaus jis žinojo, kad jis buvo balamutas ir menkai atkreipė atyda.

Ant galo viską susirengęs, balamutas prabilo.

—Tai man juokingai...</p

kada jis pradės savo tinklus draikyt ant balamuto nosies ir tuom sykiu visai užmiršo ir apie patį balamutą.

— Aš maniau, kad tu eisi karties...

— Aš?

— Taip. Stai voras draiko virvę, butų galėjės tave pakart.

Balamutas priejo ir pagaves vorą įsiđejo į burną ir sukrumte.

— Ar tu pasiutai? Juk pries komuniją nieko į burną negali ma imti.

— Beje, beje!

Susigriaudino ir nieko nemastes, atsakė:

— Aš padarysiu kitaip.

Užputė šviesą.

— Laba nakt!

— Laba nakt! — pridurė guledamas Bragas.

Išejo...

Jo tikras vardas buvo Jokubas Kudla, bet niekas iš aplinkinių ji kitaip nevadino, kaip Balamutas, nes jis visur atsižymėjo savo šopais.

Bragas atskélé iš lovos ir užsibraukė dektuką pažiurejo į nedidelį, ant krosnies briau nos pastatytą laikrodėlį, kurio rodyklė buvo užkrypusi lygiam ant vienos.

— Kur jি velnias išnešė?...

Vėl priėjo prie lovos ir atsigulės užmigo.

Balamutas nuėjo prie bažnyčios ir rado užrakintas duris; tas jam keistai atrode, tačiaus jis atsiminė, kad naktis ir, prie durų atsigulės, užmigo.

Ryte atėjės duris atrakinti tarpas nusigando ir piktu bal su sušuko:

— Kas čia — velnias?!

— Ne velnias, tik aš?

— Ar tai tu ne velnias?

— Ne.

Atrakino duris ir pravėrės ilėido. Tas kaktą įzopo vandenį įmerkė, ištraukė galvą pasipurtė ir persižegnojo. Nuėjės prie lomkos ne per duris įjėjo, bet įlipo per virš ir atsigulė.

Bažnyčios tarpas apsisukės pranoko.

Arti aukuro degė rausvame stikle įstatyta šviesa. Aut aukuro stovėjo su didelemis barzdoms gipsiniai stabai, kurių galvos buvo užklotos storoms eilemis dulkiai. Aut kitos aukuro stovėjo po kojomis kirmiši pamynusi graži mergina....

— E, kad tai su tokia....

Už valandos pradėjo rinkties žmonės ir vargonai pradėjo leisti ramias ir puikias ritines meliodijas. Balamutas lomkoje sedėdės ramiu bal su vargonams pritarė giedodamas:

„Sveika buk Terepienė Svirlių karalienė; Kailių raugų priputus Piestu šokinėjo...“

Atsigrijęs pamate, kad jan prie ausyklės stovėjo keli nusidėjėliai. Ir jis tuojuas nuėjo ir atsistojo maste apie savo nuodėmę... Nuodėmes išpažintant kiti barškinio sau į ausis, kad neigirsti, ką jo kaimynas pasakojo, o jis klausėsi liežuvį išliemės merginą, kurios knigui pasakojo savo nekaltas nuodėmes...

Galų gale jis prisiartino langučio. Antroje pusej pažiogas klausyti knigas iškelė rankas į aukštę, pažvelgę su

akimis į lubas, ir pakalbėjęs tykiai sudavę su krumpliais į sėdynės kraštą.

Užšalęs nusidėjėlis prisiarantino....

— Sakyk nuodėmęs, — prabilo kunigas.

— Tai kažin, ar sakyt, ar ne....

Kunigas atskreipė ir aš triai pažiurėjo į nusidėjelį.

— Sakiau....

Vėl nutilo.

— Ka sakes?

— Sakiau: tu niekšas! Su pranti!?

Balamutas nieko nelaukęs, atsistojo, nusisuko ir nuėjės atsisedo į lomką. Besėdėdamas žvelgę į gipsinį stabą, kurio kaukuolė buvo perskilusi ir jam išrode, kad tas perskilius kalbėjo poterius. Neužilgio sutraukė varpa ir išejo keturi su baltais marškinėliais vaikai, o paskui juos apsidengęs pažibūčiai išadytu arnotu, storokas kunigas.

Visi suklaupe.

Vargonų dudos gaudė lie damos milžiniškas balsų bangas, kurios tvėrė ausise sužavėjančią meliodiją.

Bažnyčios lubų skylėje turėjo pelėda, tarsi nusisemini mo dvišių pareikšdama ir les dama maldas nusiseminius žmonelių.... Veidai klupančių buvo rimti, skysti, kaip lomingoje vietoje užaugusios bulvės. Jie žiurejo į kunigą ir jo rankose esantį, misingu rūtulėlį, paskui į baltos duonos skridinėlį, ir nors tikrai žinojo, kad tai buvo duona, tačiaus tieko, kad ta duona yra gyva....

Balamutas nuėjo prie bažnyčios ir rado užrakintas duris; tas jam keistai atrode, tačiaus jis atsiminė, kad naktis ir, prie durų atsigulės, užmigo. Ryte atėjės duris atrakinti tarpas nusigando ir piktu bal su sušuko:

— Kas čia — velnias?!

— Ne velnias, tik aš?

— Ar tai tu ne velnias?

— Ne.

Atrakino duris ir pravėrės ilėido. Tas kaktą įzopo vandenį įmerkė, ištraukė galvą pasipurtė ir persižegnojo. Nuėjės prie lomkos ne per duris įjėjo, bet įlipo per virš ir atsigulė.

Tyrau tai pamate labai nusistebėjo ir greitai pribėgo prie balamuto, — pėmė į užalkunes ir pradėjo vesti lukan.

— Tai už ką?

— Tu kvailas!

— Aš!! Ir kodel??

— Eik, eik!

Balamutas nutilo ir ėjo be sisipardamas, kaip ožys parduet vedamas.

Išvestas jis pasipurtė ir išsprudės užklausė:

— Ir už ką? O, jūs raka liai!

— Taip nedaryk.

— Ir kas tame pikto?

— Užginta ir viskas.

Jis užsimovė savo rudą su prakiurusių pakaušiu kepurę ir ējo sau. Beeidamas užsuko į smuklę. Smuklės veidrodžiai buvo suterlioti su kreidinės košės paveikslais, kad girtuoklis nematytu, jog jis jau persigėrės ir kad visai niekais atrodo. Aut sienų kabojas nuogū merginų paveikslai; vienos iš jų gardžiai juokėsi, kitos gi su apetitu stikla užsiverė gėrė alų. Taurė užtaurus, balamutas gėrė alų; jo galva apkvaito; jam rodėsi, kad viskas ratu sukasi, ir jis bijodamas, kad galva neapsiskutę, iškando savo balakono apykaklę....

Sutemo....

Eidamas gultį smuklininkas prie balamuto priejės pašenkino ir matydamas, kad nelaibai galima doruoju susišnekėti, išpraebe ceremoniją laukan. Tamsa, visur tamsa....

Siaip-taip jis krepešiojo namo. Jam miestas atrode kalnynais su augstais nu griuvusiais skardžiaisiais.

— Kur esu: danguj, pragare ar ant žemės?... — pats savęs klausė.

Išpalengvo nukrepešiojo prie didelio pakraščio ir atsigulė.... O tai buvo gelžkelio stoties laipsniai. Atėjo policistas, sudavę su kuciniu per padus ir pažadine nuvarę.

— Rodos gulėjau namie — pasakojo jis pats sau — o dabartut manė velnias čia atnešė ir vėl reikia jieškoti namus....

Galų gale, kada jau buvo truputį prasiblaičius, atskirkė kurėjų esas ir parėjės prie namų pradėjo šaukti:

— Jurgi, Jurgi!

— Ką?

— Aš parėjau.

— Kas tu?

— Jokubas Kudla.

— Su manim guli lovoje Kudla, o kas tu?

Jis nusiminė ir pradėjo šnekėt sau vienas:

— Aš buvau Jokubas Kudla, o dabar, dabar kas aš?.. Tai žinau, kaip pasigēriau, mane velnias perdirbo ant kito ir dabar nežinau, kas esu.... Eisiu rytoj vėl išpažinties ir paklausiu kunigo, kaip mano vardas....

Nuejo sau....

Silpnas rytų vėjas ramiai putė draikydamas pilkas miglų bangas ant akių krepešiojančiam balamutui. Miestas nėjogo ir sapuavo apie dieną pa puoštą ratą žvangejimais ir išpažinties.

Visur buvo ramu...

Stiburis.

Zinomasios pasauly panikos ir krizai.

1763 metuose, Amsterdamo. Didelis krizis ir finansinis sumukimas Holandijoje ir Anglijos ir Hamburge.

1773 Holandijos. Nedatekliai pinigų iki 10 milijonų sterlingų.

1793 Anglijos, dėlei prancuzų karės. Valdžia išleidžia \$25.000.000 taip vadinančius „exčekver popierų“.

Dvidešimtis du bankrutai Hamburg.

1814 Anglijos. 240 bankų nustojo išmokėti.

1825 Anglijos. 770 bankų sulaikė išmokesčius dėlei subankrutijimo taip vadinančius „pietinių jurių“ prigavingų kompanijų. Nelaimė buvo taip didelė, kad Yorkshairo apygardė žmonės priversti buvo maitinties vienais pelais, o mažinės vertas \$3.000 pardavinėjo \$120. Dėl tos pačios priežasties ketverių metų laiku iškeliavo Ameriką apie 200.000 anglų šeimynų.

1831 Kalkutos. Nedatekliai apie \$75.000.000.

1837 Šiaurės Amerikos. Taip vadinančios „pasintusiu kačių“ krizis.

1847 Anglijos. Dėlei per didelį geležinkelio spekuliaciją. Bankrutėta apie \$100.000.000.

1857 Šiaurės Amerikos. Nedatekliai 555 milijonų dolerių. Mažesnis krizis Anglijoje.

1866 Londono. Nuo pėdidelių spekuliacijų, bankrutėna Overend, Gurney, & Co. ir daugelis kitų bankų. Visone datekliai siekia iki \$500.000.000. Paskutinė pavojingiausia panika.

1873 Šiaurės Amerikos. Dideli nedatekliai ir bankrutai New Yorke ir kitur.

1884 Grant & Ward ir jurių bankai bankrutina.

1885 Londono. Dideli laikini bruzdėjimai ir finansų sumūs partijos nedorybėmis, sumažino mus įtekme visuomenėje sutrukėdė patį darbą kai me!

1890 Londono. Baringo krizis.

1893-1895 „sidabro monetos“ krizis Jungtinėse Valstybėse.

na, bloga tvarka joje buvo, silpnas ryšius turėjo su „paroja“, o dabar jau viskas yra; turime jau tvirtus ryšius su partijos įstaigomis; Suvalkų apskrity turime keliaujantį organizatoriją. Tik štai kame didelė bėda, kad iki šiam laikui vis radosi atgaleiviški veikėjai, karštgalviai, kurie užtraukė reakciją, patys prasino, o už jų darbus nekalti pakliuva į kalejimą; suteršė musų partija nedorybėmis, sumažino mus įtekme visuomenėje sutrukėdė patį darbą kai me!

1893-1895 „sidabro monetos“ krizis Jungtinėse Valstybėse.

smulkų atsitikimų nerašyti; viena, tai stoka vietos, o antra — tai tikiuos, kad tamsta teikties parašyti laiškai ir jame paminėti tuos klausimus, kurie jums bus žingėidesni; pas kui aš galėsiu duoti platesnį atsakymą ant pastatytų klausinių.

Butų noras pasikalbėti apie kalėjimą ir kalinius (ant kiek aš juos pažinau), bet ir gi paliksiu kitam kartui; tik tiek turiu priminti, kad dabartiniu laiku kaliniai diena iš dienos, badoja — kuniškai ir dviškai, kuomet visuomenė juos užmiršo; ir dabar jau atkrepiam atydą labiausiai ant jū, už tai: jei jie yra kokia dieną sotiesi ant kuno ir dvasios, tai tucmetis kalejimas virsta į legališką „revoliucijo nistų mokyklą”, o kaliniai mo kiniai....

Be mažko iš visų draugų su kuriais teko atsiskirti, kurie iškeliau svetur,—tamista palikai maloniusi atminti: tamistos budas, papročiai ir darbai paliko labai visiems malonus, ir tamistos gyvenimą daugelis stato už pavyzdį kitiemis. Už ką nuo visų širdingas ačiū!...

Labai butų mums malonu ir dabar išgirsti nuo tamistos keletą žodžių apie Jūsų ir Jūsų draugų darbininkų gyvenimą Amerikoje ir kitokias naujinias; nors ir mēs ši—beigtų žinom, bet vis gi butų geisina plačiaus žinoti!....

Linkiu viso labo!
Tavo draugas, Justinas.
29 birželio, 1908 m.

POLITIŠKOS ŽINIOS.

Rusija. Į Ameriką pagrįžo garsus žurnalistas, daugeliu laikraščių sądarbininkas Bernštein, kura turėjės pasikalbėjimus su daugeliu augštų caro valdininkų ir šiaip jau įžymesnių vyru, kaip: Vitte, Miliukovas, Tolstoju ir kt. Jis šiaip aprašo dabartinių Rusijos padėjimą: „Aš patėmijau, jog Rusijoje ištikro ramu. Bet tai ramumas žmogaus, kuri galvau žudžiai su revolveriais priverčia tylėti. Rusijoje viešpatauja betvarkė ir anarchija. Kas mėnuo šimtai žmonių iškarima už tokias pražangas, kuriuos kulturingose šalise yra baudžiamos keletu savaičių kalejimo. Daugumą pakariai atsiremiant ant vieno žandaro žodžio.— Neteisinga nuomo nė buk caras yra teisingas valdonas. Aš kalbėjau su jo artimais ir patyriau, kad jis puiki žino balsų valstybės padėjimą. Jis tiesiog — silpnoprotis ir žiaurus.— Trečioji duma, tai juokų farsas. Nėra ant sveto vergiškesnių atstovų, kaip čia”.

Persija. Iš pietinio persų krašto pareina žinios, jog revoliucija iš naujo užsikure. Kurdistane visos tauteles pakelė maištus konstitucijos šalininkų vedami. Reikalauja tuoju parlempeta sušaukti. Jiems sekasi. Valdžios ištaigos visur pakliuna į jų rankas ir daugelių kareivų užmuša. Sulanktų gubernatorius pabėg su likučiais ištikimų kareivų kiti gi su revoliucionistais.

susivienijo. Jo palocių išpleše ir sudegino. Miestas Kerman jau sukilių paimitas, o valdininkai vieni pabėgo, kiti nu lankiai pasidavė. Vice-gubernatorius užmušė. Revoliucijos vadovas Kazim Kahn sutvėrė laikiną valdžią ir nuo šacho visai atsimetė. Tuomtarpu šachas neturi nė kariumenės užtekinai, nė įtekės žmones nuramint.

Moroka. Kova tarpe vietinių dviejų sultanių—brolių kėstai apsiverte. Maištingasis sultanas Mulai Hafid, kurio nekentė Europa, ypač prancūzi, prievikė savo broli Abd-el-Aziz, ir dabar Europai nieko daugiau neliko, kaip su gėda paduoti ranką savo narijam priešui.

IŠ VISUR.

Drezdene atsibuvo ketvirtas tarptautiškas Esperanto kongresas. Esperantas, kaip žinome, yra tulo Varšuvos daktaro Zamenhofo sutaisyta kalba, kuri dabar yra platinama po visą švietą, kad visos tautos ją išmoktų ir galėtų paskiaus joje susikalbėti, susinešdinti ir vieną literatūrą vartoti. Su sirinko į šį kongresą apie 1800 ypatų, Esperanto mylėtojų ir atstovų nuo to vardo draugijų, visuose kraštuose susitvėrusių Kongresas buvo atidarytas pragystant Esperanto kalboj tarptautišką gimnā. Paties Saksonijos karaliaus Fridriko atstovai pasveikino esperantistus, tarp kurių buvo ir patsai tos kalbos autorius. Amerikos esperantistus atstovavo majoras Paul H. Stroub, kareivis kas daktaras.

Zemiau privestas paveikslėlis parodo rusų juodašimčių vidurinių gyvenimą. Elizavetgrado buvo jų posėdžiai. Čia delegatai biauriai išskoliojo, išsikeikė, viens kitą įšniekino. Ant galo jų vadovas, garsus anti-semitas Dubrovins pasiėmė angelo nuramintojo rolo ir atsistojęs sako: „Muns čia reikalinga sataika ir vienybė. Gana Jūsų ergelių. Jeigu katurite viens prieš kitą, tai išeikite sau į kitą kambarį ir dudike viens kitam į dantis. O čia vienybės neardykit”.

Amerikos keliaujantis laivynas dabar vieši Australijos uostuose. Iš Sydnejaus išplaukė į Melbourne. Australiečiai su didelėmis iškilmėmis amerikonus pasitinka ir palydi.

IŠ AMERIKOS

Prikelė iš grabo po 9 dienų

Cedar Point, Ohio. atsirado gūvus monininkas, indunas Bundha Kupparov, kurs užgiptonizavo merginą Florence Gibson, išėjo į grabą, palai dojo ją į kapines ir po devynių dienų atkasus, vėl ją prabudino. Apie tai buvo jau pasklidės garsas po tolimas spielinkes ir „prikeliant” energiną pribuvo minios žmonių. Mergaitė iškėlė, ji šneka, vaitšioja, išbuvas 9 dieną grabe! Minia šukauja, beveik ant rankų nėšioja „stebuklai” indus. Tiki štai... viens pina apie atėjus.

laikraščių korespondentas į lindo į duobę ir patemijo iš jos išeinantį tunelių Steubulingas indusas kuogreičiausiai pabėgo, prigavęs amerikonų žingeidumą.

Baisi klasta seno katilo.

York, Pa. kočiojimų pabrekly senai jau buvo nulemta išvesti laukan milžinišką ir surudijusį inžinio katilą. Ar tai per kompanijos šykštumą, ar prižiurėtojų nerangumą senas katilas vis da užsiliko nuo tarnystės neatstatytas. Ir netekęs kantrybęs, anadien rusčiai plyšo užmušdamas ažtuonių žmones, daugelį sužeides, išnešęs į padanges arklių stovėjusi kokius 300 sieksnių atstui ir kitokiu klastu pridares.

Bulvės ant medžių.

Netoli Waterburio, Conn. farmeris Wilson išaukliėjo ant medžio bulves, įcipejės geltonajį pamidorą su saldžiosios bulves ataugomis. Naujos bulvės yra labai skanios ir maiustingesnės už visas iki šiol žinomas. Lengvai išauga, į penkias minutus išverda ir ilgai negenda. Wilson turi slapoje savo išradimą, kurs neužilgo jam atneš milijonus.

Kareivių niekštė.

Laramie, Wyo. išėjus tulam oficieriui pasivaikšioti su mergina, ant jų užpuole 32 kareivai iš artilerijos kazemų, oficierių sumušė iki tas nuovokos neteko, o merginą nusitešė į pašali, kur visi ją ir išžagino. Paskui ją rasta apdraskytą ir pusgyvę. Iš niekštė burio 26 suėmė, kiti gi pabėgo. Suiintuosius saugo, nes gyventojai grumoja nulinčiuot.

Anglijon 2 centai už laiškus.

Nuo spalių 1-mos š.m. įeina nauji krasos padavadjimai apie laiškus iš Jungt. Valst. į Angliją. Ikišolai buvo momaka už kiekvieną unciją arba jos dalį po 5 centus, nuog šiol bus tik po 2 centu, kaip ir priežiūra Amerikoje. Neapmokėti laiškai taip gi bus siunčiami, ir už juos išjieškos nuo paeimo dvigubą mokesči — 4 centus nuo uncijos.

Namų statėjai skardinasi.

Muriniukų sąjunga apskelė, New Yorko valstijos bedarbius raminanti, šiokį pranešimą: „Namų statymo amatas paskutiniuose dvimi méneseis pasitaise. Sumanya yra statyti daugelis didžiulių valdžių ir pramonijos ofisų (biuru); Vašingtono augštumose daugelis pradėta gyvenamųjų namų statyt. Visame New Yorke pradeda budauninkų pramonė krutėt”.

Socijalista i save apskelbia ateiviams.

Anglų „Socialis Party“ atspaudino savo platformą į šių kalbų: čekų, kroatų, danų, finų, prancuzų, vokiečių, ydų, vengrų, italių, latvių, norvegų, lenkų, slavų, slovakų ir švedų. Lietuvių kalba neatspaudino. Tokias platformas tonais siuntinėja po miestus, ir platina tarp ateivų. Nė viena kita partija nesirūpināta apie atėjus.

LAIŠKAI IN REDAKCIJA.

Garbi redakcija!

Tankiai tenka patemyti, jog tamistos išaiškinantės nesuprantamus žodžius, arba kitokius dalykus. Taigi meldžiu neatsakykite ir man išaiškinti: kokais skirtumas tarp šių užvardų jūm: Feljetonas, Feljetonėlis, Paveikslėlis ir Monologas.

Su pagarba J. A.

1. „Feljetonas“, prancuziškai „feuilleton“ reiškia „laiškelis“. Paskiausiam laike įėjo vartoni vadiinti viską tą feljetonu, kas yra patalpinama dienraščių ar savaitraščių apati nėse atkarpose. Feljetonai tapo išesta pirmiausia Prancuzijoje 1800 m. teatrų kritikai. Yra tai trumpas piešinėlis bégančių atsitikimų apskymėlio formoj, tankiausia humoristiskai rašomas.

2. „Feljetonėlis“ yra tai trumputis feljetonas.

3. „Paveikslėlis“ — trumpas apysakutė, tiesiai iš žmonių gyvenimo paimta. Žinoma, paveikslėliu ir veidrašių vadina.

4. „Monologas“ — yra tai kalba, kuria žmogus vienas pats budamas sau šueka.

Gerbiamas „V. L.“ Redystė!

Prisiunčiu du klausimų, kuriuos malonesiškiai išrišti: pas mus ant tų klausimų iškilo ypatiški debatai, kurių galutinai ir neišrišom:

1. Kas tai yra kultura?

2. Ar visos tautos turi kulturą?

Rasi pasirodys keisti ir juokingi klausimai, bet malonėkite juos paaškinti per laikraščių „Vien. Liet.“ Už ką busiū dekingu.

Su pagarba Nežinas.

1. „Kultura“ žodis pats per save turi platoną prasmę. Pirmų pirmiausiai reiškia ištobulinimą žinogaus šiurkščių jausmų į švelnesnius. Laukinis žmogus mažesnė turi kultūrą, už žmogų gyvenantį jau ne tik šios gadynės miestose, bet ir už kaimetį. Tolius yra laukų arba žemės kultura; miškais apželę plotai teberė nekultivuota žemė, bet išarta ir apsėta išairiaijavais, apsodinta vaisiai — jau yra kulturinga žemė. Abelna kultura — pagerinimas, išplėtojimas ir patobulinimas žmogaus medžiagiškosios ir dvišiškosios būties.

2. Suprantama, kad visos tautos tur kultūrą, tik nelygio laipsnio. Antai amerikiečiai kulturingesni už rusus; net prastas myšys negras, bus iš daugelio atvejų kulturingesnis už rusų arba lietuvių kaimo bobylų. Arba, japonai su kinais yra kaimynai, bet pastarieji supratis toli negali kulturoje susilyginti Kulturos klezdėjimą ryboja tos šalies gyventojai.

Gerbiamoji Redakcija!

Malonėkite paaškinti, ką reiškia: 1) „apsėjo be deficit“; 2) „incijonal skyda“, ir 3) pornografija.

Su tikra pagarba Vinciunas.

1. „Apsėjo be deficit“ reiškia, kad sunyntasai dalykas apsimokėjo pats iš savęs, nieko nepridedant iš šalies. 2. „Incijonal skyda“ — tokio pasakymo negali but; beabojonės, tamistos buvo klaudingai perskaityta ar parašyta. 3. „Pornografija“ — nuo graikiško žodžio, reiškiančio pasileidusios moteriškės, arba šiaip gedingu darbų aprašinėjimus XVIII amžiuje tokios rūšies literatura žydejo Prancuzijoje ir kit. šalise. Tulas Longinov išleido užsieniuose, rusų kalboj labai garsių pornografių eilių rinkinėli. Pastaruoju laiku Prancuzijoje labai kovojo su pornografija senatorius Beranže. Vokietijoje pagarsėjo, bet paskiaus buvo visų išjuoktas, taip vadinas „Geince'o išstatymas“, prieš begėdžius.

Pasirodo, kad su policijos priemonėmis kovoti su pornografija — bergždžias darbas. Dabar rods yra net susitvėrusi tam tikra tarptautiška draugija kovai su pornografija. Abejot reikiu begu kas bus nuveikta, iki žmonės labjau apsišvies, pasigeris gyvenimo sąlygos, pasitaisyti šeimyniški gyvenimai, mažiau bus nevedėlių ir miestuose kekšių. Tada tiktais begėdžiai raštais ir kalbos pranyks, kurie yra tam tikros drauginių ligos apsireiškimai.

PR. DAIL.

VASAROS NAKTIS.

Gražus yr žvaigždėms pūsiuose dangus,
Kad viskas pāsaulēj nutīla,
Kad skaičius mėnulis, nušviesdams laukus
Ant skliauto tamsaus jo pakila;
Kad žemę užvenkia balti spinduliai,
Ir ziba rasa sidabrinė,
Ir žiuri iš tolo žvaigždutes tyliai
I paviršių upes stiklinj;
Ir miškas už-nudės paskęsta ukuos,
Pabaigęs dienos ilga byla,
Ir putpēles vienais pelena laukuos
Pro pilnā kerū nakties tyla;
Ir kur tai upelis po elksnių šakoms
Ramiai akmeniu kaisčiai čiurkšlēna,
Ir drėgas vėjalis lengvutėms bangoms
Medukų viršunes klestena...

— Vilniaus Žinios

IN MANO SESERI.

Dar tau laikas dainuot,
kasą rutom's dabint—
bet — jaunos dienos pabēgs,
reiks vargelj pažint...
Nors pāsaulis vaitoj',
nors aplinkui skausmai,
nors ir žanga kasdien
po tēvynę kardai:
nors ir sopa širdis
nuo bāsījų skausmū —
vis—gi tu dar palaukk:
nepazīsti žaizdu!
O kad širdī apims
kovos norai šventi,
kovoje jei pragaiss
jausmai tavo visi,
jei prarasī kur—nors
skaičiā daina širdies —
O! tada nebdainuok!
Kerštas kelia apšvies!
O! tada tai kovok!
kovon ragink visus:
uzteķes ir kovos
spindulēlis šviesus,
kurio žmonės taip trokšt;
už jū žuna po vien'
ir ī priešo urvus
neš gyvybę kasdien'
karzygiai—milžinai....
O jū myriui ramiam
pritar, sielos balsai,
kaipo giminū šventam....

Tat kol kas dar dainuok,
Kasā rutom's dabink....
Laukk karēos ateigos,
Jai tat spēkā pamink!
Rupeikos Vargas.

ŠPIKUČIAI.

MIEGU, MIEGU....

Iš stoties Mauručių važiuoja Kaunans du žydukai, seni ir geri draugai. Iekus jau pradejo gardžiasi snaust, o Abelius užsimane pasišnekėt ir atšaukė:

— Ickau, ar jau miegi?
— Kas tau — nemiegu dar! O ką nori, Abeliuk?
— Tai paskolink, Iekuti, man tris rublius, aš noriu Kaune nupirkti merginai dovanų.
— Ui, Abeliuk; aš jau senai, senai miegu....

Vinciunas.

JIS VISAI NIEKU REKE.
Moteriškė užkalbina dentistą

PILYPAS LANGMANN.

Baltrus Turazeris.

DRAMA TRIJUOSE VEIKSMUOSE, IŠ DARBININKŲ GYVENIMO PAIMTA.

VERTĖ A. M-ČYS.

(Tasa).

kad tu girdėjai! Tu man pats apie tai kalbėjai; paskui atbėgo Marė ir prikalbėjo tau! Štai ir gatavas liudininkas. Ar tu girdėjai savo ausimis, ko Kleplys reikalavo nuo Celberiutės?

Kleplys. (Greit įėjina, rodos jis klausėsi už dury): Aš ir gi tą patį kalbu; lyg jis ištikrūjų galėtumėti už Celberiutę? (Jisai atsargiai uždaro duris paskui save ir užsuka raktą).

Turazeris. Duriš — ne kurtinys, kad klausyties, kas ką šneka.

Kleplys. Jus užsimirštate, kad aš lyginai, kaip ant karės, kur neprotauja, kas gera ir kas bloga. Išklausykite dar kartą jus ir jūsų mylita Turazerienė, ką aš jums pasakysiu. Visa ta istorija neatmete jums jokios naudos ir ji be jokios prasmės. Aš kalbu jumstaciai: jeigu su manim atsitiks nelaimė, kiti nuo to nieko neturės; jeigu aš liksiuos, viskas susivarkys. Štai pinigai (atskaito keles popierines ir deda ant stolo) du šimtai guldenų ant rankų. Jus stropus ir rupestingas darbininkas; kada prasidės darbas, — tas bus juo tikrai užporyt, — jus gausite po guldena ir 70 kreicerų perdienu.

Turazeris. O kiti?

Kleplys. Tai palikit man apsirokuoti. Tokiu budu jus prisižadat rytoj teisme pasakyti apie mane taip: „man rodosi, kad aš girdėjau, bet prisiesti negaliu”...

Turazeris. (Užsimastęs karčiai) Man pasirodė, kad aš girdėjau, bet prisiesti negaliu....

Kleplys. Niekis nieko apie tai nežinos, apie nieką nebūs žinoma tarpe darbininkų. Jus patarau man, aš patarnaušiu jums; prasidės darbas, — ne užmiršiu aš ir vėl jumis.

Albina. Taip, Turazeri, paklausyk pono Kleplio. Jis turi tiesą, užtikrinu tave.

Kleplys. Pasakykit man, ponas Turazeri, kokius jūs turite pamatus mane įduoti?

Turazeris. Tai nedoras yra darbas. Ar neužtenka da to?

Kleplys. Tai yra dora; da labiaus, kaip dora; jūs pagelbėsite save niekam neužkenkiant.

Turazeris. Tiktai savo geram vardui.

Kleplys. Kas gi apie tai dažinos? Aš niekan nesakysiu, nes man iš to naudos nebus; tas suprantama, jūs taipogi niekam? Jei jūs pati? Daugiau aš nieko nepermatau.

Turazeris. O pats ką jausi?

Albina. Na, paliauk jau apie tai....

Kleplys. Aš jums sakau į akis, kad jūs aiskai negirdėjot tą, ką tvirtina Celberiutė. Priegtam sujaučiamas, kad ateina galas besiekiui grasinimuisi;

ar ne taip? Visi darbininkai, kurie dabar badauja, visi bus užganėdinti priėmimus į darbą. Jei jūs išliuosuojat iš vargingo padėjimo savo šeimyną, lygtas prieštarauja jūsų sažinei, ar lyg tas meta ant jūs šešeli? Kas jums artimesni: ar gi ne pati ir vaikai?

Jūsų žmona galės likties namie su vaikais, jis pati ir vaikai bus sveiki. Tikėkit man, kad taip gerai ir naudinga, kada žmogus turi svarbą tarpe sugyvenančiu žmonių, kada prisieina buti viršininku ir valdyti viską. Štai ir jūs gausite daugiau už kitus ir tuom pačiu stovės angščiau už kitus. Jei jūs atsidurtume ant mano vietos, tai suprastumėt štai.

Albina. Pamislyk apie savo vaikus!

Turazeris. Ar nenutilsi gi ant galo, kvaila moteriške! O kiti?

Kleplys. Kog jūs norite dėl kitų?

Turazeris. Ar jūs nekeršysit kitiems, nepavysit Maiksneri, Zakarą ir Adolfa, kaip kadaisiai Kučeveiteri?

Kleplys. Adolfas — ne girtuoklis, kokių buvo kadaisiai Kučeveiteris.

Turazeris. Jūs norite žodžiai išsisukti nuo atskymo....

Kleplys. Iš mano priežasties nieks nebus pavarys.

Turazeris. Jūs turite man prižadėt, kad visus priūmis atgal. Ar prižadat jūs, kad nieko neatstatytite?

Kleplys. Ant kiek tas prigulės nuo manęs, nieks nebus pavarystas, viskas liksis po senovės.

Turazeris. O mano? Ar neatimsit nuo manęs darbą, jeigu aš grįšiu už kokių dviejų mėnesių, arba pusės metų, gal ir viso meto, kada praeis pavojuj?

Kleplys. Kaip galima da taip ir manyt!

Turazeris. Viskas gal atsikilt... Matėme...

Kleplys. Tai vis tušti prisibojojimai. Né vienas žmogus nežinos kame dalykas.

Turazeris. O, visokios mislij atėina.... Ko jūs atėjot pas mane; dėlko jūs nebuvot pas ką kita? Jūs gal jau paėmēt prieš mane du liudininku? Kam

(Toliaus bus).

Pazvelgus atgal.

SOCIJOLIOGIŠKAS ROMANAS,

Eduardo Bellamy.

VERTĖ

Pranas Siulelis.

(Tasa).

kad tu girdėjai! Tu man pats apie tai kalbėjai; paskui atbėgo Marė ir prikalbėjo tau! Štai ir gatavas liudininkas. Ar tu girdėjai savo ausimis, ko Kleplys reikalavo nuo Celberiutės?

Kleplys. (Greit įėjina, rodos jis klausėsi už dury): Aš ir gi tą patį kalbu; lyg jis ištikrūjų galėtumėti už Celberiutę? (Jisai atsargiai uždaro duris paskui save ir užsuka raktą).

Turazeris. Duriš — ne kurtinys, kad klausyties, kas ką šneka.

Kleplys. Jūs užsimirštate, kad aš lyginai, kaip ant karės, kur neprotauja, kas gera ir kas bloga. Išklausykite dar kartą jūs ir jūsų mylita Turazerienė, ką aš jums pasakysiu. Visa ta istorija neatmete jums jokios naudos ir ji be jokios prasmės. Aš kalbu jumstaciai: jeigu su manim atsitiks nelaimė, kiti nuo to nieko neturės; jeigu aš liksiuos, viskas susivarkys. Štai pinigai (atskaito keles popierines ir deda ant stolo) du šimtai guldenų ant rankų. Jūs stropus ir rupestingas darbininkas; kada prasidės darbas, — tas bus juo tikrai užporyt, — jūs gausite po guldena ir 70 kreicerų perdienu.

Turazeris. O kiti?

Kleplys. Tai palikit man apsirokuoti. Tokiu budu jus prisižadat rytoj teisme pasakyti apie mane taip: „man rodosi, kad aš girdėjau, bet prisiesti negaliu”...

Turazeris. (Užsimastęs karčiai) Man pasirodė, kad aš girdėjau, bet prisiesti negaliu....

Kleplys. Niekis nieko apie tai nežinos, apie nieką nebūs žinoma tarpe darbininkų. Jūs patarau man, aš patarnaušiu jums; prasidės darbas, — ne užmiršiu aš ir vėl jumis.

Albina. Taip, Turazeri, paklausyk pono Kleplio. Jis turi tiesą, užtikrinu tave.

Kleplys. Pasakykit man, ponas Turazeri, kokius jūs turite pamatus mane įduoti?

Turazeris. Tai nedoras yra darbas. Ar neužtenka da to?

Kleplys. Tai yra dora; da labiaus, kaip dora; jūs pagelbėsite save niekam neužkenkiant.

Turazeris. Tiktai savo geram vardui.

Kleplys. Kas gi apie tai dažinos? Aš niekan nesakysiu, nes man iš to naudos nebus; tas suprantama, jūs taipogi niekam? Jei jūs pati? Daugiau aš nieko nepermatau.

Turazeris. O pats ką jausi?

Albina. Na, paliauk jau apie tai....

Kleplys. Aš jums sakau į akis, kad jūs aiskai negirdėjot tą, ką tvirtina Celberiutė. Priegtam sujaučiamas, kad ateina galas besiekiui grasinimuisi;

ar ne taip? Visi darbininkai, kurie dabar badauja, visi bus užganėdinti priėmimus į darbą. Jei jūs išliuosuojat iš vargingo padėjimo savo šeimyną, lygtas prieštarauja jūsų sažinei, ar lyg tas meta ant jūs šešeli? Kas jums artimesni: ar gi ne pati ir vaikai?

Jūsų žmona galės likties namie su vaikais, jis pati ir vaikai bus sveiki. Tikėkit man, kad taip gerai ir naudinga, kada žmogus turi svarbą tarpe sugyvenančiu žmonių, kada prisieina buti viršininku ir valdyti viską. Štai ir jūs gausite daugiau už kitus ir tuom pačiu stovės angščiau už kitus. Jei jūs atsidurtume ant mano vietos, tai suprastumėt štai.

Albina. Pamislyk apie savo vaikus!

Turazeris. Ar nenutilsi gi ant galo, kvaila moteriške! O kiti?

Kleplys. Kog jūs norite dėl kitų?

Turazeris. Ar jūs nekeršysit kitiems, nepavysit Maiksneri, Zakarą ir Adolfa, kaip kadaisiai Kučeveiteri?

Kleplys. Adolfas — ne girtuoklis, kokių buvo kadaisiai Kučeveiteris.

Turazeris. Jūs norite žodžiai išsisukti nuo atskymo....

Kleplys. Iš mano priežasties nieks nebus pavarys.

Turazeris. Jūs turite man prižadėt, kad visus priūmis atgal. Ar prižadat jūs, kad nieko neatstatytite?

Kleplys. Ant kiek tas prigulės nuo manęs, nieks nebus pavarystas, viskas liksis po senovės.

Turazeris. O mano? Ar neatimsit nuo manęs darbą, jeigu aš grįšiu už kokių dviejų mėnesių, arba pusės metų, gal ir viso meto, kada praeis pavojuj?

Kleplys. Kaip galima da taip ir manyt!

Turazeris. Viskas gal atsikilt... Matėme...

Kleplys. Tai vis tušti prisibojojimai. Né vienas žmogus nežinos kame dalykas.

Turazeris. O, visokios mislij atėina.... Ko jūs atėjot pas mane; dėlko jūs nebuvot pas ką kita? Jūs gal jau paėmēt prieš mane du liudininku? Kam

mas?

— Žinoma, — jis atsakė. — Atskira valstybės savivalda kenkų priežiurai ir grosai pramonijos armijoje, kuri reikalauja vienatinės ir vienodos organizacijos. Jeigu gi iš kitų atžvilgių ir nebent valstijos savivalda kenksminga pramonijos surėdymui, tai visi jis dabar butu bereikalinga, dėlto, kad dabar valdymosi budas labai palengvėjo. Paskirstomas šalies uždarbių yra dabar vienatinis administracijos veiksmas valstybėje. Dangeliis to, kas buvo pirmo, šiandien yra visai panaikinta. Mės neturime, né kariumenės, né laivyno. Mės neturime né ministerijos organinių dalykų, né išdo, né čyžių (akcizo), né mokestių, né jūrų rinkėjų. Viennatinė valdymosi funkcijos veiksmas valstybėje. Dangeliis to, kas buvo pirmo, šiandien yra visai panaikinta. Mės neturime, né kariumenės, né laivyno. Mės neturime né ministerijos organinių dalykų, né išdo, né čyžių (akcizo), né mokestių, né jūrų rinkėjų. Viennatinė valdymosi funkcijos veiksmas valstybėje. Dangeliis to, kas buvo pirmo, šiandien yra visai panaikinta. Mės neturime, né kariumenės, né laivyno. Mės neturime né ministerijos organinių dalykų, né išdo, né čyžių (akcizo), né mokestių, né jūrų rinkėjų. Viennatinė valdymosi funkcijos veiksmas valstybėje. Dangeliis to, kas buvo pirmo, šiandien yra visai panaikinta. Mės neturime, né kariumenės, né laivyno. Mės neturime né ministerijos organinių dalykų, né išdo, né čyžių (akcizo), né mokestių, né jūrų rinkėjų. Viennatinė valdymosi funkcijos veiksmas valstybėje. Dangeliis to, kas buvo pirmo, šiandien yra visai panaikinta. Mės neturime, né kariumenės, né laivyno. Mės neturime né ministerijos organinių dalykų, né išdo, né čyžių (akcizo), né mokestių, né jūrų rinkėjų. Viennatinė valdymosi funkcijos veiksmas valstybėje. Dangeliis to, kas buvo pirmo, šiandien yra visai panaikinta. Mės neturime, né kariumenės, né laivyno. Mės neturime né ministerijos organinių dalykų, né išdo, né čyžių (akcizo), né mokestių, né jūrų rinkėjų. Viennatinė valdymosi funkcijos veiksmas valstybėje. Dangeliis to, kas buvo pirmo, šiandien yra visai panaikinta. Mės neturime, né kariumenės, né laivyno. Mės neturime né ministerijos organinių dalykų, né išdo, né čyžių (akcizo), né mokestių, né jūrų rinkėjų. Viennatinė valdymosi funkcijos veiksmas valstybėje. Dangeliis to, kas buvo pirmo, šiandien yra visai panaikinta. Mės neturime, né kariumenės, né laivyno. Mės neturime né ministerijos organinių dalykų, né išdo, né čyžių (akcizo), né mokestių, né jūrų rinkėjų. Viennatinė valdymosi funkcijos veiksmas valstybėje. Dangeliis to, kas buvo pirmo, šiandien yra visai panaikinta. Mės neturime, né kariumenės, né laivyno. Mės neturime né ministerijos organinių dalykų, né išdo, né čyžių (akcizo), né mokestių, né jūrų rinkėjų. Viennatinė valdymosi funkcijos veiksmas valstybėje. Dangeliis to, kas buvo pirmo, šiandien yra visai panaikinta. Mės neturime, né kariumenės, né laivyno. Mės neturime né ministerijos organinių dalykų, né išdo, né čyžių (akcizo), né mokestių, né jūrų rinkėjų. Viennatinė valdymosi funkcijos veiksmas valstybėje. Dangeliis to, kas buvo pirmo, šiandien yra visai panaikinta. Mės neturime, né kariumenės, né laivyno. Mės neturime né ministerijos organinių dalykų, né išdo, né čyžių (akcizo), né mokestių, né jūrų rinkėjų. Viennatinė valdymosi funkcijos veiksmas valstybėje. Dangeliis to, kas buvo pirmo, šiandien yra visai panaikinta. Mės neturime, né kariumenės, né laiv

Išz Lietuvos dirvu Amerikoje

Waterbury, Conn. Užtemijau languos apgarsinimus, jog LSS. 34 kuopa rengia prakalbas ant 12 rugpjūčio. Kalbėsia garsus kalbetojai: „draugas“ Grikštas ir daktaras Matulaitis. Laukiau su nekantrybe tos dienos ir valandos; tikejau ko nors naudingo išgirsti, bet apsirikau... Ant salės susirinko žmonių mažai; nes čia lietuviai labai atsakė nuo prakalbų, o ypati gai siame bedarbės laikę, kuo met rodos labiau reikėtų naujiemis rupinties.

Pirmiausia padaivavo dvidaivas, vietinės Sim. Daukaučio Dr.-es dainininkai; bangojanti meliodija, nors ir sumenkusių publiką, labai užganėdino. Pirmsėdis J. Pruselaitis perstato kalbetoja—Grikštą, o daktaras Matulaitis dėlei kokios ten priežasties visai nepribuvo. Atsistojant pagrindų kalbetojas, prisipylė stiklą vandens ir pratare atskiepdamas į publiką šiai zodžiai: „Yr kogert, nér kam gert“. Kodėl čia žmonės taip neiina ant prakalbų? tešė toliaus. Ar jie taip bijo socijalistai? Ar gal girtuokliai? Garbus kalbetojas Tareila vaizinojo kalbėdamas, ir ką pasako? Tik zydelius iškeikė, o socijalistai to nedaro. Ar viši čia susirinkusieji esate socijalistai? Ar yra maž ir tautiečių? Niekas nieko neatstaže? Taip? Žiurekite kokie kapitalistai yra kvaili; tuojuas aš jums parodysi pavyzdį iš kazyru.—Išsklaide kazyras ant stalo, išrinko tužus, ir sako: Ar gi negeriaus, jeigu visus padaryti tužais, kur kas butų mažiaus darbo ir geresnis grajas; darbininkai beabejonės tą padaryt—Paskui paėmė ir kitas kazyras, žiponuotas:—Žiurekite, esa kokiomis čia spalvomis išmalevota; argi čia nėkvailas darbas kapitalistu; su tiek daug spalvų malevoti? Čia Amerikoje yra susivienijimas lietuvių Amerikoje; nors ir aš esu narys tos organizacijos, bet kas iš to, kad ten priguli buržuaji, saliuninkai. Ant 23 seimo taipgi susivažiavo visi saliuninkai, ir jie kalbėjo, o kiti visai balsu neturėjo, nes jiems nebubo daleista; už tai skilo i dvi pus(?) Rymo katalikių susivienijimas taipgi jau skila, o vis už tai, kad lieťuviai girtuokliai; saliuninkai nutveria savo tautiečius ir traukia vienas už vieno skverno, kitas už kito į karčiamą, kaip žydai (čia kalbetojas užmiršo, jog ką tik pasakė, kad tiks Tareila žydus nužemintas.) Tiesiog lietuviai ne veršo netverti, ir pakol busime lietuvių, o ne socijalistais, tai prazusime.—Čia kalbetojas tiek iškarščiavo, kad pradejo svaidyti į visas pusis žalčias, krokodiliais ir kitokiais panašiais žodžiais. Klausytojai tik kalbasi tarp savęs: kas čia bus toliaus!.. Keletas narių iš socijalistų kuopos, matydami, kad prakalbos pavirto į kolojimą, pakilo iš vienos ir aplėido salę. Kalbetojas vėl pasiėmė kazyras: Dabar, esa, parodysiu pasekmes partiju. Žiure-

kite! tuzai tai yra darbininkų partija, o šitos visos tai republikonų demokratų, tautiečių ir klerikalų; taigi ar ne geriaus butų, jeigu panakinus visos devynakės, dešimtakės ir kitos, o tik paliukus vieni tuzai? Aš vaizindamas po miestus, Shenandohy užtikau penkias dešimtis krokodilinamių (bažnyčių). Ažiatiškose šalise, kaip tai Turkestane, Zakaspiskoj oblasty, ant Kaukazo, jau seniaus žmonės susiprato, kaip tai: turkai, grekai, lezginai, čicencai, armenai, gruzinai ir tokios tautos, kokių dar jūs negirdėjote; o aš tenai vaikščiojau jau 1896 metuose. Užpuolė ant miegančių kazokų ir išpovėdu šimtų. Dabar viską pasakiau. O maž norit da ko kad pasakyčiai? Nieko! Maž jūs žinote, ko nors naujo man pasakyti? Ar kunigėlis pas jūs bažnyčioje labai keikia socijalistus? Nu, pasakykite! Ai, vai. Nieko nepasakote, aš ir nebezinu ką jums pasakyti. O jeigu norite, aš du jums pasakyti vieną naujieną, koksai stebuklas atsitiko So. Bostone, tai jūs turėsite juoką. Žiurekite, vienoje lietuviškoje parapijoj So. Bostone, kur ir aš ten prigulėjau komitete, žmonės pinigus aukauja ir aukauja, ir vis pinigai prapuola; štai syki ir iš jo į aikštę, kad pinigų rinkėjassusipilaujosi lietsargi; mat užmiršo išsimti; išėjus iš bažnyčios lijo lietus, tai kaip lietsargi išsiskete ir pasipylė pinigai. Tada žmonės puoļo visi prie socijalistų, sakydam: „mat pas socijalistus pinigai nebjira iš lietsargio, o pas klierikalus būra, (o jie nežino, kad pas socijalistus pinigų ir nera). Tai iš to laiko pradėjo visi atsilankyt ant prakalbų; kaip tik parengia prakalbas, tai prisigruda pilna salė, o bažnyčiose niekas nebeina. Ar pas jūs tokį stebuklų neturėtink? Ar nežinote gyduolių tokį, su katroms galima patraukti prie socijalistų? Aš manau butų gerai taip; kad čia lietuviai taip priprate prie karčemų, net šešioliką jūs jau turi Waterbury, tai reikia padaryti randomus ratus, uždėti bačią alaus, su šešiais kranais ir vežioti po gatves; tai tada žmonės pultų, kaip prie miedaus. Tokiu budu galima butų padaryti socijalistais. Dabar gal kas turite paduoti klausimą; aš galu išrišti visos klausimus: apie organizacijas, apie dangų, apie žemę, peklą, apie Dievą, ir kitas vietas. O maž galite kas pasakyti, kodėl žmonės čia nesišankluso ant prakalbų?—Vienas iš publikos atsiliepe: „Jeigu pavelysite, tai aš pasakysiu, kas tam kaltas: čia kalta kuo“.... Kalbetojas greit jį perspėjo: Ar tu socijalistas? „Taip!“ atsakė tas drąsuolis. —Tai kodėl tu skundi socijalistus, jeigu patsai socijalistai?—„Aš neskundžiu socijalistų organizaciją, bet tik mus kuopos narius“. Pirmsėdis matydamas, kad iš to gali kilti ginčai, nepavelino toliau kalbėti.

Potam pasipraše iš publikos balso kitas, ir užklausė: Ar gali darbininkai, balsavimui laiku nubalsuoti valdžią iš sa-

so tarpo ir kokiu budu? Mat statistika parodo, jog 60 milijonų balsuotojų yra buržuaji, o proletarų yra tik 20 milijonų.—Sumanus kalbetojas bučių tuoja tą atsakęs. Bet mušiškis užgriovė: Ar tu socijalistai? „Tai ne tamistos dalykas,—tik išrišk tą klausimą“. Prasidėjo iškinimas, tik nieko negalima buvo suprasti, ką aškino. Kilo ginčai tarp jūs dviejų: ant galo kalbetojas pasakė: Aš tamistos statistiką pripažiustu už neteisingą, ir tu man kalbi apie anarkizmą (mat užklaustojas aškino, kad neužtenka to, kad tik priguleti į partijas; reikia ir apsišvesti). Tolius užklausia: Koks skirtumas, tarp socijalisto ir socijaldemokrato?—Atsakė, kad esas mažas skirtumas. „Taigi meldžiu paaškinti, koksa, ir tamista ar prie socijaldemokrato priklausotė?“ Ne! aš ne socijaldemokratas, aš socijalistas—atsakė kalbetojas.—Socijalistai yra keturių skyrių.—Tai aš norėčiau žinoti, prie katrų tamista priklausotė?—Aš tik vienus pripažiustu socijalistais, o kiti nera socijalistas—atsakė kalbetojas—Tai ir socijaldemokratai nera socijalistais?“ Ne!—atsakė kalbetojas.—„Tai kieno gi teorių tamista prisilaikote?“—Karoliaus Markso ir Engeso—atsako. „Markso pasekėjai tai yra socijaldemokratai, tai tamista tat esate socijaldemokratas, ir jeigu kas tamistos klaus prie kokios partijos priklausai, tai ir sakykit, kad prie socijaldemokratu“,—pasakė užklausėjas iš publikos. Kalbetojas susimaišė. Publikuojokiasi, delnais ploja. Kalbetojas pradėjo šaukti: „Aš nesutinku su tavo anarkistais, kai neurodymais, tu anarkistas, už tai ir organizacijas nori sugrianti atsiradę keletas tokiu anarkistų, kaip tu!“—Gurai da ant laimės nebuvo parankiai poliemono; butų galėjės prisikabinti, nes Amerikoje anarkistai yra gaudomi, o darbininkų apgynėjas butų pasirodes išdaviku.... Uždanga užleidė, kalbetojas paliko ant kranto pagrindų, kilo klejėjimas, juokai. Kalbetojas nulipo, uždanga vėl pasikėlė, pasirode dainininkų choras, tada publika nutilo, ir ramiai išklauso gražaus marsalietys gimno; ant to ir pasibaigė.

Taip pasibaigė tos „prakalbos“, arba prakalbų—karikatura, išjuokimas vietas.

Mūsų karštjieji partizantai turėtų iš tokų atsitikimų pa-

simokint, kad jiems patiemis

da reikia apsišvesti pirma to,

kaip išeina žmones mokiniai.

Čirvų Tuzas.

Nauji raštai.

Pirmoje gegužės sapnas.

Teisybės apysaka. Vertė Ant.

Skrudze. Brooklyn, N. Y.

1908. Spauda ir lešos „Vie-

nybės Lietuvninkų“. Pusl. 39.

Revoliucijos giesmės. Pri-

rengtos vyru chorams ant dvie-

jų, triju ir keturių balsų.

Boston, Mass. 1908. Spauda ir laida „Kelevio“. Pusl. 16.

Kaina 35c.

Kerštinga neišt. Tragedija 3-se aktuose. Iš šeimyniško gyvenimo. Paraše F. Juškauskienė. So. Boston, Mass. 1908. Pusl. 44. Kaina 10.

Cigonas. Paraše J. Matujas. So. Boston, Mass. 1908. Pusl. 15.

Visos tris, aukščiau minėtos knygėles prisiusta iš „Kelevio“ redakcijos.

Nauja skaitymui knyga. Lietuviškoms mokslinėms Amerikoje. Dalis III. (su pakeikslais). Chicago, Ill. 1908. Pusl. 141.

Prisiusta iš „Kataliko“ redakcijos.

Mūsų žingunė.

A. B. Strimaitis—„Ar bus geri laikai?“ J. Daugmatis—„Lietuviškos votas“. J. Tugeras—„Knortas ant ezero Siro“ „Ezeras Sunot“ (laiškai iš Siberijos“).

Aukos kankiniams.

Gauta nuo p. A. Oševskio išleistojo „Lietuvos aukaskankiniams surinkta per „Lietuvą“ \$62.86

Iškalektavojimas čekio 10

62.76

Buvo (N 34) 5.75

Viso \$68.51

Pajieškojimai.

Pajieškau savo brolio Joso Zujaus kuri išpirkau iš kaslegarnės (Ellis Island) 31 gruodžio 1907 m. ir užstaciau \$10.000 kaucijos; kitas brolis Baltrus Zujus išvedė iš mane ir reikalauja tos kaucijos kurią aš užstādau. Aš noriu žinoti kur jis randasi, kas apie jį žino duokit man žinot ant šio adresu:

Frank Zujus,

95 Clinio n ave. Maspeth, L. I. N. Y.

Pajieškau savo drango Jeno Valterio, jis paeina iš Lietuvos Vilniaus pirmo gyveno Newarke, o dabar nežina kur. Prašau atsiaukti ant adresu:

Izidorius Stanevič, 220 Berry st. Brooklyn, N. Y.

Koncertas.

Nulaikys koncertą, atvažiave iš Anglijos Velsių tautos, merginų choras. Atsibus 22 d. rugpjūčio (september 1908 m. Armory Plymouth, Pa.

Broliai, lietuvių, kurie norite išgirsti gražiai dainuojant, tai meldžiamai nueikit ant tos dienos ir pasiklau-

sykit, nes ypatengai gražiai dainuos.

Užkviečia KOMITETAS.

ANT PARDAVIMO LOTAI.

Hilldale Pa. 7 minutų keliones iš Wilkes Barre, geroi vietoj parsiduoda pidgei. Turinčiam pinigų gera proga į trumpą laiką padvigubinti

pastebės, kad atsikitus ligai tėvai

gydo nuo pat pradžios ir kad jie

niekuomet nepraleidžia jos. Tas

jei i paprati vaikui. Jie išmok

kaip apseti su pirmutiniu apsireiškimais. Kuo jie yra paprastai? Nu-

žudymu noro valgyti ir pajiegti

Ir koks yra vaistas? Gi Trinero

Amerikos Elikso Karčiojo

Vyno. Jis sutaiso gromuliojimo or-

ganus į jų prigimtą veiklumą, išvalo

kraują ir sustiprina kuna. Jis netik

yrna naudingas pasirodžius pirmiem

apsireiškimams, bet ir visuose fiziou-

se ligu gromuliojimo organų. Gal

vartoti jį kuonių nesijauti gerai.

Gaunamas aptiekose. Juozas

Trineris, 616-622 So. Ashland Ave.

Chicago, Ill.

KOMITETAS.

J. J. Paukštis & Co.

224 E. Main str. Plymouth, Pa.

Apdiryta \$2.50

Lietuviškasis dainas iš visur surinktas.

Yra tai rankius iš 400 visokų dainų, kurias yra paskirstytos ant 13 dienų.

Tėvyniškios, Pasakiaškios, Mitologinių ir seniausios dainos.

Dainos apie girtybę, Meiliškios dainos, Juokančios dainos, Kariškios dainos.

Dainos iš baudžiavos gadytinių, Našlaičių dainos, Raudos dainos, Visokios dainos.

Plymouth, Pa., 1908, pusl. 496 \$2.00

Apdiryta \$2.50

Kur musiš išgyamas? (Iš visur surinkta medėga musų programai). Mano draugams. P. Daujotas. Labai apgyvynai Plymouth, Pa., 1902, pusl. 116.

Katalikų Šventųjų Mokyklos. Margi piešiniai. Sutaiso apgarsiino P. Medekša. Antra laida. Plymouth, N. Y. 1906, pusl. 47 15c

Katalikų Šventųjų Mokyklos. Margi piešiniai. Isleidimai trečias. Plymouth, Pa., 1904, pusl. 158 15c

Katalikų Šventųjų Mokyklos. Margi piešiniai. Isleidimai trečias. Plymouth, Pa., 19

Mythai, pasakos ir legendos Žemaičių. Surinkti ir išleisti per Dr. Edm. Veckenstedta, vyresnijį senovininku kalbu mokytojā prie Nikolajaus giminės Liepojuje (Kurše). Yra tai akyviausios ir juokingiausios senovinės pasakos apie visokius stebuklius ir prajovus, apie darbus gerg ir piktų dvasių, apie Laimes, Laimės, Raganas, Vilkalokus ir kt. Lietuviškai išgulde J. Šliupas M. D. Plymouth, Pa. 1897, pusl. 190 50c

Mūsų dielės. Per ką Lietuva kenčia ir kas vargina lietuvius. Paraše Žmogus. Plymouth, Pa. 1901, pusl. 31 10c

Mokslinečius Tvardaučius. Apsaka iš žmonių adavimui, kaip Tvardaučiai tevai užpuolė žmogžudžiai ir kas iš to išejo. Lenkiškai paraše J. I. Kraszewski Lietuviškai išgulde F. M. Dvi daly. Plymouth, Pa. 1905 pusl. 174 50c

Parsiduvimas ir Pelnas. Iš prietinių Prusu Lietuviuje, Pagal A. Świętuchowski. Kaip vienas lietuvius atėjus iš Did. Lietuvių atsidavė vokiečiams, net paravė ir tikejimą permainė ir paskui išvare jį. Paraše Žmogus. Plymouth, Pa. 1901 10c

Pasikalbėjimai apie dangų ir žemę. Labai akyva knygelė, su 15 paveikslėliais. Vertė iš svetinių kalbų. P. A. Plymouth, Pa., pusl. 81 25c

Palemonas ir Girždūta. Apsaka ei- lėse, iš senovės gyvenimo pagal žmonių pasakų, senovės tūkėjimui ir savo fanatizijos. Paraše M. D. S. Plymouth, Pa. 1904, pusl. 72 20c

Puota—Nuskintas žiedas. Vaiždeliai iš gyvenimo. Du labai puikus apskaitymai. Palemonas. Plymouth, Pa. 1902, pusl. 32 10c

Pagiežia—Jurgis Durnelis. Dvi labai puikios apskakos iš gyvenimo. Kiekviename priimtame pastiskiame. Lenkiškai paraše Brolis. Lietuviškai išgulde Vinas Kudrka. Plymouth, Pa. 1902, pusl. 90

Popieres Gromatoms rašt. Gaunama visokio skyrius, su maloniomis dailelėmis ir visokios aprašymais tuzinis su kopertais 25c

Sausio Devinta. Šitoje knygutėje yra placi aprašyta apie Petrapilės darbininkų sukilimą arba „Raudonajai Nedo- dieriui“; kaip išbandej minios ejo maldai, už nuo caro darbo ar duonos, o jis išsiunt kariumengi į tukstančius išžude. Gana lengvas iš grandaus pasakojimų. Paraše Maksim Gorky. Verle F. M. Brooklyn, N. Y. 1908, pusl. 40 10c

Užsislėnavyk ant to general. Arba apmisilių apie keturis daiktus paskutinius, skaitymas grandus ir juokingias. Lenkiškai paraše J. V. Nera. Lietuviškas kalbon versta. Plymouth, Pa. 1886 pusl. 150 15c

Vilius Tell. Drama penkuose aktuose. Yra tai geriausias veikalas, parašytas garsaus vokiško poeto Schiller. Dramatiškoj formoj, parašyta čia kova už neprigimybių sveicarų po Austrijos jun- gu; darbai šveicarijai patriotų, tarp kurių svarbiausiu buvo Vilius Tell. Lietuviškai vertė Vincas Kapsas, Plymouth Pa. 1899, pusl. 152 30c

Vargdienišiai. Apsaka iš tikry atsitikimų penktos ir šestos dešimties 19-jojo šimtmečio. Su autorės paveikslu. Šioje knygelėje aprašo apie baudžiavos laikus Lietuviuje, kaip ponai žmones ejo prie apie Lietuvos užugyje gyvenimą ir jų puotas, apie žydų gedrybes ir tt. Si knygelė didel akyva, vietomis juokinga, o vietomis liudina. Paraše Aleksandras Fromas (Gužutis). Plymouth, Pa. 1906, pusl. 187 50c

Valkata. Gražus paveikslėlis, paimtas iš kaino mergaičių gyvenimo. Kaip mergaitė tėvo prakeitė, išejo į miestus, pateko į suvadžiotų nagus, praužė savo gyvenimą ir pati nuslėdė. Pamokinimas tévams. Iš latviško vertė J. Pleirys. Brooklyn, N. Y. 1908 10c

Vytauto Prisiėka. Paveikslėlis reiškia ta valandą, kada kryžiokai igriebė 16-tą balandžio 1362 mete Kauno pilį. Tolyje, anapus Nemuno, veržiasi liepsnos ir dumai nuo gaisrujančių druvietės geras. Vyras išsiplė savo prisieką 15 liepos 1410 m. ant Zalgirės į Egikėlino lanką, paguidge 40 tukstančių kryžiokų su Didžiuoju, ju Mistru. Paveikslės didumas 27X21. Preke 35c

„Vienybė Lietuvniku“. Rankinis, galima gauti nuo išleidimo 1890 metų iki 1899, knygos forma. Preke 82.00 Nuo 1899 metų iki 1903 83.00 Nuo 1903 metų iki 1908 82.50

Šitas paminėtas laikraštis, arba ran- kiukis kuris yra nuo seniai surinktas ir užlaikomas, tame galima rast visokiu skaitymu, apie ką tik panorėsi tai Jame- rasi, kurie malonūt turet turi ilgai nelau- kit.

Zemų Dulkės. Apsaka iš mūsų ga- dynei Lietuviuje. Paraše M. Radzevičiūtės. Su autorės paveikslu. Plymouth, Pa. 1901, pusl. 226 50c

Ženbos Paikų Miko. Kaip jam temtanti su ženbomis atsitiko, iš lenkiškos kalbos vertė V. K. Plymouth, Pa. 1896, pusl. 10 (didelio formato) 10c

Žmogus. J. Akuratore apysaka, iš latviško vertė J. Banulius. Plymouth, Pa. 1907, pusl. 40 15c

J. J. Pauksztis ir K. Brazys. 120-124 Grand st. 224 E. Main st. Brooklyn, N. Y. Plymouth, Pa.

Nauji Tautiški Paveikslai

Naujai atspausdinti, labai gražus. 1. Didis Lietuvių Kunigaikštis Vytautas. 2. Didis Lietuvių Kunigaikštis Algirdas. 3. Didis Lietuvių Kunigaikštis Gedeminas. 4. Didis Lietuvių Kunigaikštis Paveikslų miera 22x28 colių. Preke 35c. kožnas.

Paveikslas revoliucijos Lietuviuje. Išumas 22x28. Preke \$1.00. Lietuvių mapa, didumas 8x11. 5c. Pinigus prisiuđamas adresuok:

J. J. PAUKSZTIS & CO.
24 E. Main st. PLYMOUTH, PA.

VISI

Nauji skaitytojai, kurie užsirašys „Vienvybė Lietuvinkė“ gans prie- dy knygų už \$1.15, pagal pasirin- kių iš katalogo, kuri prisiuđinėti vienės dovanai.

P. Mikolainis,
Box 62. New York.

Daktaras Tion, Julian Czupka.
Adwokatas ir Notary Public.

Ofisai: 3 N. Main st., Wilkes-Barre, Pa., kasdien.

First National Bank, Olyphant, Pa. Panedeliais ir Ketv. nuo 6 iki 7 vak.

Užsimu provomis Wilkes-Barre ir Scranton ir teipgi pas skvairas, pa- liudijimuis (dovierastis) išrupinė Rosijoje ir Lietuve.

Turime gyduoles nuo visokiu li- garių dirbėja „Lenkiškų ir Lietuviškų gyduolių“, o persitirkinsi, kad neisškleisi veltui ir ant apga- vysčiu savo sunkiai uždirbtose cen- to.

„Lenkiškai—Lietuviškai“ vai- stai iau tukstančius padarė sve- kais — išgydys ir Tave!

Užpatigai SLAPTAIS ligas gy- dome ir gilioje slaptoje užlaike, kaip kūnagai išpažinti.

Delto jeigu trokštis tikros gydy- tojai pagelbos, aprašyk savo ne- gerove, aiskai ir su smulkmeno- mis, pridėk 2 centu ant atsakymo laiškui, o niekuomet to nesigailėsi.

ZMIJECZNIK

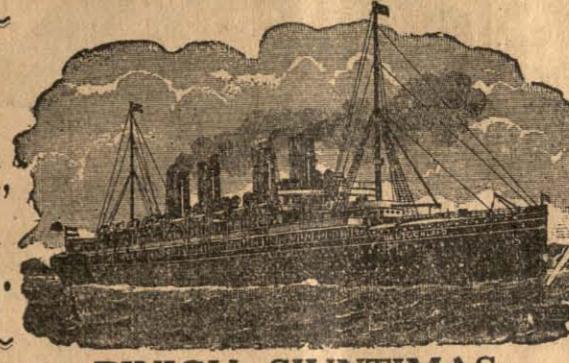
SUDIEVU IR TEISYBE

DIDŽIAUSIA IR SENIAUSIA LIETUVIŠKA AGENTURA

PARDUODA ŠIFKORTES ir SIUNČIA PINIGUS.

Ofisai

120-124 Grand Street,
BROOKLYN, N. Y.

Ofisai

224 E. Main Street.
PLYMOUTH, PA.

PINIGU SIUNTIMAS.

Siunčia pinigus į visas sveto dalis, sangai, greitai ir pagal tos dienos kursą. Norinti siu- ti pinigus į kraju savo giminems arba pažiūstamies — siusk juos per musu offisa, o greičiausiai ir saugiausiai nueis, ir ne vien vietiniai, bet ir iš kitų kraštų per čia pinigus siunciā, todėl kad per čia siunčiami pinigai greičiausiai nueina.

ŠIFKORTES.

Čia galima gaut šifkortes ant visų geriausių linijų ir greičiausią laivą į kur tik nori išvažiuoti ar atvažiuoti. Šifkorčių prekės čia tokios pat kaip ir pačių kompanijų ofisuose. Čia ir tikietus ant geležinkelio galima gauti iš New Yorko į pietines ir yakarines valstijas.

Gyvenanti kituose miestuose teip-pat čia gali viską gauti per susirašymą, kaip tai: šifkortes ir pinigų pasiuntimą.

DIDŽIAUSIA KRAUTUVÉ KNYGU.

Čia galima gauti visokias lietuviškas knygas, kokios tik yra išėję iš po spaudos, kaip švietiškas teip-pat ir maldų knygas.

Rašydamai su bent kokias reikalais visada adresuokite šteip:

J. J. Pauksztis ir K. Brazys,

224 E. Main Street,
Plymouth, Pa.

120-124 Grand Street,
Brooklyn, N. Y.

ADRESAI

CENTRALISKŲ VIRŠININKŲ „TÉVYNÉS MYLÉTOJŲ“ DRAGYSTËS.

Pirmadienis: B. K. Balevičia,

826 32-nd st., Chicago, Ill.

Sekretorius: A. Ramanaukas,

101 Oak st., Lawrence, Mass.

Kasierius: A. J. Povilaika,

824 Bank st., Waterbury, Conn.

Knyginius: J. Simanavyčius,

331 Barnes st., Plymouth, Pa.

Literatiškas Komitetas:

J. Baltrušaitis,

1815 Moyamensing ave., Philadelphia, Pa.

Jonas Ilgaudas,

3252 Halsted st., Chicago, Ill.

V. Szliakys,

119 E. Centre st., Shenandoah, Pa.

PLYMOUTH NATIONAL BANK,

East Main st., Plymouth, Pa.

KAPITOLAS 100.000

PERVERSIS 20.000

Tris procento mokame ant padėtų pi- niugų. Bus išmokačia ant kiekvieno pa- reikalavimo. Geriusiai siūloma urė- diška banko.

John R. Powell, Prezidentas.

John J. Moore, Vice-Prezident.

R. J. Faust, Jr. Kasierius.

Lietyviška karčiamai.

JUOZO JUODZEIKIO

Skanus alus, porteris, gardi arielka,

visokis vynas ir cigara kvepiant.

Teipgi bilijardas dėl zobov.

Coaldridge, Pa.

Szil pukia vieta randasi netoli Wilkes-Barre, Pa.

Lietuviškai, uželkit pas savo tautiet.

Naujas Tel. 1005. Senas Tel. 578M

Dr. Albertas Kauffman

Gydytojas iš seno krajaus.

Specjalistas nuo visokiu

ligų.

Gydo net labiansiai užsisenėjusias vyrų,

moterų ir kudikių ligas.

Galima snašneketi lietuviškai, len-

kiškai, rusiškai, vokiškai ir slaviškai

VALANDOS PRIEMIMO.

nuo 8 iki 10 iš ryto, nuo 2 iki 4 prie

nuo 7 iki 9 vakare.

William H. Adams, fajermonas, Shel-

don, Axle Works, Wilkes-Barre, išgydy-

mas nuo išsiveržimo

